

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

**JMG - INSTITUTIONEN FÖR
JOURNALISTIK, MEDIER OCH
KOMMUNIKATION**

THE GUYS WHO DON'T FIT IN THE BOX

En kvalitativ studie om hur icke-vita personer framställs på kroppsaktivistiska konton på Instagram

Husam Katileh

Uppsats/Examensarbete: 15 hp
Program och/eller kurs: MK1500, Examensarbete i Medie- och kommunikationsvetenskap
Nivå: Grundnivå
Termin/år: VT 2021
Handledare: Malin Sveningsson
Kursansvarig: Malin Sveningsson

Abstract:

Uppsats/Examensarbete: 15 hp
Program och/eller kurs: MK1500, Examensarbete i Medie- och kommunikationsvetenskap
Nivå: Grundnivå
Termin/år: VT 2021
Handlerade: Malin Sveningsson
Kursansvarig: Malin Sveningsson

Sidantal: 57
Antal ord: 20 049
Nyckelord: Kroppsaktivism, fettaktivism, digital aktivism, marginaliserade grupper, sociala medier, Instagram

Syfte: Syftet med studien är att undersöka hur kroppsaktivistiska rörelser representerar icke-vita personer på Instagram, och ifall detta utmanar de dominanta maktstrukturerna eller inte

Teori: Intersektionalitet, kritisk diskursanalys

Metod: Kvalitativ innehållsanalys

Material: Inlägg på Instagram från fyra olika kroppsaktivistiska konton

Resultat: Resultatet visar att icke-vita personer ofta framställs som ett koncept eller ett objekt som representerar något annat. I några fall framställs de som individer och då läggs fokuset på deras individuella berättelser som speglar den marginaliseringen och det förtrycket de utsätts för. Utöver det visar resultaten att kroppsaktivistiska rörelser på Instagram kan delas upp i två delar. Den första och mest förekommande delen har en mild ton och satsar framförallt på att sprida innehåll som handlar om att acceptera kroppen och öka självförtroende. Denna del syftar på att utvidga skönhetsstandarden så att den även kan omfatta kroppar som anses vara normavvikande. Den andra delen är av en mer radikal karaktär och delar innehåll som visar på förtrycket och marginaliseringen som icke-vita personer utsätts för. Genom att peka på sociala ojämlikheter och adressera orsaker och konsekvenser av dessa lyckas den radikala kroppsaktivismen med att utmana de makt- och samhällsstrukturerna som är dominanta i samhället.

Stort tack

Malin Sveningsson, tack för det stöd och den vägledning jag fått

*Marah, tack för att du tvingats lyssna på allt tjat och gnäll under arbetets gång, och
ändå stått ut och stött mig hela vägen*

Executive summary:

Body activism is a social movement which purpose is to challenge the beauty standards that lead to stigmatisation and marginalisation of people who are not included by these standards. Previous studies have focused on how women are being represented in accounts managed by body activists without taking into consideration other issues such as race and ethical background. Previous studies also show that people of color are often represented on the basis of stereotypes and other false assumptions in various media. Therefore, it is important to find out if these patterns of representation also occurs when this group is represented by body activists.

Based on that, this study's purpose is to investigate how body activism movements on Instagram represent people of color. Throughout a qualitative method the posts of four Instagram accounts owned by different body activism movements are going to be analysed both visually and textually, to then ascertain if the body activism carried out on Instagram really challenges the dominant power and social structures that produce the standards of beauty, or not. To achieve the purpose of the study three research questions have been asked: 1) How big a part of the images show people of color? 2) How are people of color represented? 3) How can discourses used relate to larger societal contexts? The first question is answered throughout a manageable quantitative analysis of the content to get an overview of the material. The second question is answered by thematically mapping the content based on recurring themes and patterns through which people of color appear, and then examining the linguistic and visual expressions by which this group is portrayed. The third and last question aims to examine and make visible the underlying ideologies that influence the portrayal and representation of people of color.

The study is based on a power perspective, which means that issues such as power hierarchies and power structures are central. With critical discourse analysis (CDA) as a theoretical framework, the focus will lay on how the images and texts that are posted on the chosen accounts reflects the power structures in society. Intersectionality is another theory which is important to understand the contemporary body activism works, both online and offline. In addition to being a part of the theoretical framework, critical discourse analysis alongside with the theory of social semiotics are used as an approach to the analysis and constitute the analytical tools.

The results show that people of color are portrayed through a variety of themes; *normalisation of the body*, *opposing inequalities*, *alternative way of perceiving beauty*, and *clothing and fashion*. The group is often presented as a concept or an object that represents something else. In some cases, they are presented as individuals and the focus lays on their individual stories that reflect the marginalization and oppression they are subjected to. Beyond that, the results also show that body activism movement on Instagram are divided into two parts. The first and most common part has a mild tone and focuses primarily on posting content that motivates people to accept and love their bodies and have self-confidence. This part aims to expand the beauty standard so that it can also include fat people of color. The other part is of a more radical character and

shares content that shows the marginalization and oppression to which people of color are exposed. By pointing to social inequalities and addressing the causes and consequences of these, radical body activism succeeds in challenging the structures of power that are dominant in the society.

1. Inledning	1
2. Bakgrund	3
2. 1. Sociala medier och den ideala kroppsbilden	3
2. 2. Kroppsaktivism utmanar den ideala kroppsbilden	4
2. 3. Nyliberalism och kroppsaktivism	5
3. Tidigare forskning	6
3. 1. Sociala mediers betydelse för aktivism	6
3. 2. Kroppsaktivism, postfeminism och nyliberalism	7
3. 3. Marginaliserade och underrepresenterade grupper	9
3. 4. Kroppsaktivism på sociala medier	10
4. Teoretiskt ramverk	12
4. 1. Intersektionalitet	12
4. 2. Kritisk diskursanalys	13
5. Syfte och frågeställningar	15
6. Metod	16
6. 1. Material och urval	16
6. 2. Kvantitativ innehållsanalys	19
6. 3. Kvalitativ innehållsanalys	19
6. 4. Tillvägagångssätt för analysen	20
6. 4. 1. Genomförande av kvantitativ innehållsanalys	20
6. 4. 2. Genomförande av kvalitativ innehållsanalys	21
6. 5. Analysschema för djupgående analys av materialet	22
6. 5. 1. Diskursiva nivåer	22
6. 5. 2. Visuella metafunktioner	23
6. 5. 3. Operationalisering av analyschemat	24
6. 6. Metodkritik	25
6. 7. Etisk reflektion	26
7. Analys och resultat	27
7. 1. Frekvens vita/icke-vita	27
7. 2. Förekommande teman och djupgående analys	29
7. 2. 1. Normalisering av kroppen	29
7. 2. 2. Bekämpa ojämlikheter	33
7. 2. 3. Alternativt sätt att se på skönhet	38
7. 2. 4. Kläder och mode	41

7. 3. Diskurser och ideologier som påverkar hur icke-vita framställs	44
8. Slutsats och diskussion	48
8. 1. Reflektion kring genomförandet	49
8. 2. För vidare forskning	50
9. Referenser	52

1. Inledning

Sociala medier har under det senaste decenniet fått skarp kritik för att skapa och förmedla en orealistisk syn på verkligheten. Den orealistiska synen omfattar bl.a en ideal kroppsbild som är nästan omöjlig att uppnå, vilket har haft en stor påverkan på användarna och lett till att ytterligare marginalisera de som avviker från kroppsnormen.

Ändå kan sociala medier tillföra aktivister möjligheter och verktyg för att kunna förändra den dominerande tanken om den ideala kroppsbilden (Kelly & Daneshjoo, 2019). Sociala medier har varit av intresse för aktivister och aktivism för att framförallt främja rörelsens huvudidé och att få olika typers stöd. Nuförtiden har användningen av sociala medier blivit alltmer omfattande vad som gäller aktivism, då de har blivit grunden och utgångspunkten för vissa sociala och politiska rörelser (Sandoval-Almazan & Gil-Garcia, 2014). Kroppsaktivismen, både online och offline, syftar till att motverka och utmana det rådande kroppsidealet och ifrågasätta de antaganden som kroppsnormerna vilar på.

Trots att kroppsaktivismen ämnar bryta det dominerande kroppsidealet som exkluderar och diskriminerar personer med normavvikande kroppar visar forskning att kroppsaktivismen på sociala medier underrepresenterar icke-vita personer.

Marginaliseringen av minoritetsgrupper och andra etniska grupper avser en kvantitativ underrepresentation av dessa grupper, men även en kvalitativ missrepresentation sker (haenens & Joris, 2019). I en studie som har gjorts för att undersöka och analysera kroppsaktivism på Instagram och som syftar till att mäta mångfalden i presentationen och skildringen av kvinnor, har forskarna kommit fram till att majoriteten av innehållet består av vita kvinnor, medan bara 7% av bilderna var på icke-vita kvinnor. Kvinnor med hijab eller sjal på huvudet saknades helt på alla kroppsaktivismkonton som studerats. En av respondenterna i studien har resonerat kring missrepresentationen av icke-vita, homosexuella personer och personer med funktionsnedsättningar, medan vita och heterosexuella personer överrepresenteras. Hon menar att kroppsaktivismen fortsätter att marginalisera de redan marginaliserade och förtryckta personerna, medan tjocka personer som är vita har mer privilegier än de andra grupperna inom rörelsen, vilket ändrar diskursen om vad kroppsaktivismen betyder (Alentola, 2017). Andra kritiker har kritiserat kroppsaktivismen på Instagram för att påstå sig inkludera alla kroppar som anses vara normavvikande medan de marginaliserar grupper från andra etniska grupper och sätter i fokus vita, attraktiva kvinnor som har en positiv attityd mot sina kroppar (Cwynar-Horta, 2016).

Utifrån det så uppstår ett problem i representationen och framställningen av icke-vita personer. Eftersom kroppsaktivisterna påstår att rörelsen inkluderar alla med kroppar som anses vara normavvikande medan den allra största majoriteten av innehållet består av vita individer så är det av vikt att analysera hur personer som inte är vita presenteras och skildras av kroppsaktivisterna på det sociala mediet Instagram. Studier om framställning och representation av icke-vita personer på andra medier såsom tv och tryckta medier visar att dessa grupper ofta underrepresenteras samt framställs utifrån vissa stereotyper

(Cooke, 2011). Saguy menar även att kroppsaktivismen är alltför etnocentrisk och exkluderande av icke-vita personer, men sociala medier har spelat en viktig roll i utvecklingen av rörelsen så att den nu omfattar personer från olika etniciteter. Sociala medier kan alltså åstadkomma i ett skifte så den etnocentriska kroppsaktivismen kan öppnas upp och bli av en mer mångkulturell karaktär, speciellt då yngre generationer kroppsaktivister utför den största delen av sin aktivism online (Saguy, 2012).

Då tidigare forskning om kroppsaktivismen på sociala medier har ägnat sig åt att utforska hur överviktiga (ofta vita) kvinnor framställs och representeras på konton som ägs av kroppsaktivister, ämnar denna studie att undersöka framställning av icke-vita personer på kroppsaktivistiska konton på Instagram, och huruvida detta utmanar makt- och samhällsstrukturerna som råder eller inte. Detta ska göras genom tre steg; det första går på att kvantitativt undersöka de utvalda Instagramkonton för att ta reda på frekvensen vita/icke-vita, i det andra steget kommer materialet som visar icke-vita personer kvalitativt analyseras med hjälp av kritisk diskursanalys och semiotiska metafunktioner som verktyg, och i det sista steget kommer de ideologier och diskurser som påverkar hur gruppen framställs synliggöras.

2. Bakgrund

Här kommer jag redogöra för bakgrunden av den kroppsaktivistiska rörelsen i form av en kort historik som är nödvändig för att förstå kroppsaktivismen, vad den har för syfte och vad aktivisterna gör för att uppnå det syftet.

2. 1. Sociala medier och den ideala kroppsbilden

Sociala medier har länge kritiserats för att förmedla en orealistisk kroppsbild till användarna. Den ideala kroppsbilden som sociala medier skapar har länge haft en negativ påverkan på många användares tankar kring den egna kroppsbilden. Allt fler människor blir mer stressade på grund av det utbredda innehållet på sociala medier som illustrerar ett perfekt liv, ett bästa utseende och en överdriven lyx som inte existerar (Lerner, 2015). Massmedier i allmänhet och sociala medier i synnerhet har uppmärksammats av forskare och kritiker för en låg kvantitativ representation av minoritetsgrupper och andra etniska grupper, men marginaliseringen av dessa grupper även avser en annorlunda kvalitativ representation i jämförelse med den dominerande gruppen i samhället (Haenens & Joris, 2019). Den kvalitativa biasen i massmedierna såväl som sociala medier tar sig olika uttryck, från stereotyper om grupper med olika etniska bakgrunder samt kvinnor och LGBTQ-personer till felaktiga antaganden som omfattar meddelanden om hur dessa grupper borde se ut och bete sig (Fredriksson, 2017).

Det finns många studier som relaterar psykisk ohälsa bland framförallt unga till användning av sociala medier som Facebook, Instagram och Snapchat. Tidigare forskning har upptäckt ett samband mellan användning av sociala medier och personer som upplever missnöje och bekymmer kring sina kroppar. Det fysiska idealet sätter ramar för hur män respektive kvinnor ska se ut, till exempel män borde vara muskulösa och ha en viss ansiktsform, medan det som är optimalt för kvinnor är att ha stora bröst, smala midjor och putande läppar. Negativa tankar kring ens egna kropp och andra psykiska symptom finns i större utsträckning bland Instagrams och Snapchats användare än bland Facebooks användare (Marengo m.fl, 2018; Fardouly m.fl, 2018; Andersson & Ruotsalainen, 2015).

Den ideala kroppsbilden som sociala medier förmedlar har haft en klar koppling till användarnas välbefinnande, förutom att uppleva missnöje och bekymmer kring den egna kroppen har tidigare forskning upptäckt att personer som tillbringar mer än två timmar på sociala medier dagligen får sämre sömn, samt sannolikheten bland dessa personer att drabbas av ångest, depression och lågt självförtroende blir större (Scott & Woods, 2016). Kroppsbilden som konstitueras av sociala medier har en koppling till identiteten särskilt bland unga personer (Berzonsky m.fl, 2013). Kroppsbilden och utseendet har över tid haft betydelse för hur en uppfattas av andra, och idag spelar sociala medier en stor roll i hur den ideala kroppsbilden inom en kultur bör vara (Brown, 2011).

2. 2. Kroppsaktivism utmanar den ideala kroppsbilden

Trots att sociala medier har setts som en risk så kan det även erbjuda möjligheter för aktivister att förändra den dominerande tanken om den ideala kroppsbilden (Kelly & Daneshjoo, 2019). Sociala medier har varit av intresse för aktivister och aktivism, då de har blivit grunden och utgångspunkten för vissa sociala och politiska rörelser (Sandoval-Almazan & Gil-Garcia, 2014). Kroppsaktivismen, både online och offline, syftar till att motverka och utmana den rådande kroppsidealen och ifrågasätta de antaganden som kroppsnormer vilar på. På verywellmind.com, en webbsida som publicerar innehåll som främjar mental hälsa och ämnar att utmana den dominerande bilden om en ideal kropp, står det att kroppsaktivismen syftar till att utmana samhällets syn på kroppen, främja acceptans av alla kroppar, hjälpa människor att ha förtroende och acceptera sina egna kroppar, samt peka på orealistiska kroppsbilder. Enligt samma källa riktar samhället fördomar inte bara på personer med olika kroppsstilar och -storlekar utan dessa fördomar och stereotyper bygger även på etnicitet, könsidentitet, sexualitet och funktionsnedsättningar. Kroppsaktivismen ämnar därmed att utmana alla dessa stereotyper och fördomar samtidigt som att utmana den ideala kroppsbilden (Cherry, 2020).

Historiskt har kroppsaktivismen utövats främst av kvinnor som en motståndsrörelse för att ifrågasätta och utmana de västerländska skönhetsnormer som anser vita och smala kvinnor vara de vackra. Aktivismen har sina rötter i fettaktivismen som bröt ut i USA i slutet av 1960-talet, som en del av de olika politiska och sociala rörelser så som African-American Civil Rights, Gay Liberation och de olika feministiska rörelser. Fettaktivismen var då riktad mot modeindustrin och medierna för en underrepresentation av de normavvikande kropparna. (Wisniewski, 2011). De diskurser och strategier som fettaktivismen anammade var mycket lika de andra rörelsers (feminismen och HBTQ-rörelser) diskurser och strategier vilket visar på dessa rörelsers påverkan på fettaktivismen (Farrell, 2011). I mitten av 1970-talet blev fettaktivismen tätt sammankopplad till feminismen då de feministiska rörelserna ansåg att frågor om kropp och utseende har en stark koppling till makt och kontroll (Cooper, 2008). Ändå ägdes fettaktivismen av vita kvinnor, medan personer med olika etniska bakgrunder inte omfattades av rörelsen. Detta beror på att fettaktivisterna ansåg att motståndet behöver förhålla sig till frågor om övervikt, och att inkludering av andra etniciteter kan späda ut rörelsen och öppnar upp till andra frågor att komma till tals. På grund av det skapades en separat rörelse styrd av svarta feminister och syftade då inte bara till att förändra synen på skönhet utan också till jämlikhet och maktbalans mellan svarta och vita människor (Banks, 2000; Camp, 2015). Dessa olika rörelser förenades så småningom och blev till en rörelse under benämningen *body positivity* eller *body activism* (svensk översättning *kroppspositivitet* eller *kroppsaktivism*) (Cooper, 2016).

Uppkomsten av Internet spelade en viktig roll i övergången från en renodlad fettaktivism till kroppsaktivism, från en nischrörelse som bara handlade om storlek och vikt till en rörelse av en mer omfattande karaktär där alla kroppar som anses vara normavvikande har rätt att vara med i kampen. Idag anser kroppsaktivister att icke-vita kroppar,

funktionsvarierade kroppar, transkroppar och åldrade kroppar också har rätt att synliggöras och neutraliseras. Sociala medier har varit av betydelse då de tillfört nya verktyg för kroppsaktivister att omförhandla hur kroppar har blivit inramade, och att bestrida normativa och könsbestämda antaganden ofta genom aggressiva visningar av skillnader (Afful & Ricciardelli, 2015).

2. 3. Nyliberalism och kroppsaktivism

Nyliberalism kan definieras som en utspridning av marknadstänkandet och -värden så att dessa täcker alla privata och allmänna områden, vilket som fenomen motiverar och påskyndar avfinansiering av offentliga välfärdsinstitutioner och -tjänster samtidigt som den efterlyser "personligt ansvar" och "egenvård" (Brown, 2005). Egenvård är en uppfattning som bland annat innebär att individen behöver anpassa sig till marknadens krav och förutsättningar. Resultatet av detta är att individer och kollektiv såväl som institutioner, företag och även stater måste framstå som "*lean, fit, flexible and autonomous*" för att ta del av makten (McNay, 2009; Lemke, 2001). Därmed hamnar överviktiga individer utanför den nya deltagarkulturen där bara personer som anses vara passande och innehavande av dessa egenskaper kan vara en del av det nya systemet, vilket i sin tur belastar och sätter hårda krav på individerna (individer med övervikt kostar mer då de behöver mer vård samt de tar större plats "fysisk plats" i de allmänna utrymmena). Utöver den pressen som utövas på överviktiga personer, utsätts dessa grupper till stigmatisering, samt uppmanas att på egen hand följa disciplinära metoder så som extrema diet- och träningsprogram för att uppnå en socialt accepterad och önskad version av jaget. (Elliot, 2007; Lebesco, 2011). Den ideala kroppsbilden som individerna kämpar för att uppnå speglar större maktstrukturer som finns implicita och inbäddade i samhället, och som upprätthålls genom subjektivering av kroppen (Connolly, 1985; Leahy, 2009). I de moderna, kapitalistiska samhällen är individerna disciplinerade genom *self-subjectification* (svensk översättning självsubjektivering) istället för öppet och riktat våld, d.v.s individerna själva är engagerade och aktiva i de praktiker och tekniker som är normaliserade med hjälp av självsubjektiveringsstrategier. Därför syftar kroppsaktivismen till att skapa ett allmänt utrymme där överviktiga personer kan utmana dessa strategier och diskurser samt omforma och omförhandla innebörden av medborgarskapet så att överviktiga personer och personer med normavvikande kroppar också kan utnyttja medborgarskapets privilegier (Meleo-Erwin, 2011).

Kroppsaktivismen på sociala medier är den virtuella delen av kroppsaktivismen i stort som syftar till att, genom bild och skrift, utmana och förändra de inbäddade och implicita antaganden vad som gäller medborgarskap och de nyliberala former av självsubjektivering inom olika samhälleliga och politiska kontexter. Kroppsaktivister som utför sin aktivism online har haft en stor påverkan på rörelsen i allmänhet. Ändå har de, på samma sätt som kroppsaktivister offline, fokuserat på frågor om övervikt och storlekar men inte brytt sig lika mycket om andra typer av kroppar som anses vara normavvikande (Meleo-Erwin, 2011).

3. Tidigare forskning

Nedan presenteras en översikt av den mest relevanta forskningen till studien.

Kroppssivism kopplas redan här till andra sociala och politiska kontexter som feminism och nyliberalism då forskning visar att dessa fenomen överlappar varandra och har flera likheter. Sociala mediers betydelse för aktivism redogörs också.

3. 1. Sociala mediers betydelse för aktivism

Sambandet mellan användning av sociala medier och mobilisering av sociala och politiska rörelser har undersökts och analyserats i ett flertal studier. Resultaten visar att sociala medier har spelat en viktig roll i och ökat medborgarnas politiska och sociala deltagande och engagemang. Detta med förutsättning att medborgarna tillhandahålls alla slags politisk information och att politiska interaktioner främjas (Tang & Lee, 2013). Användning av sociala medier har varit av betydelse för att generera och driva olika sociala och politiska rörelser av både en nationell och en internationell karaktär (Chen, Ping & Chen, 2015). Forskarna har också kommit fram till att användning av sociala medier har direkta kopplingar till konsumtion av nyheter, informationsdelning, åsiktsyttring och online aktivism (Valenzuela, 2013; Gil de Zuniga, Molyneux & Zheng, 2014).

I en studie som har gjorts för att observera och analysera sociala mediers betydelse för tre olika sociala och politiska rörelser som slog ut i Mexico mellan 1994 och 2012 har forskarna kommit fram till att användningen av sociala medier hade en stor betydelse för rörelserna. De rörelser som använt sig av sociala medier har fått bättre kommunikation med målgrupperna och högre engagemang bland medborgarna, samt de kunde uppdatera information på snabbare takt än de som inte tagit lika stor hänsyn till sociala medier. Sociala medier var till och med avgörande för vissa rörelser existens och utveckling, särskilt de rörelser som bemöttes av hård censur (Sandoval-Almazan & Gil-Garcia, 2014). Enligt samma studie har de rörelser som använt sig av flera sociala medier och integrerat olika kommunikationsstrategier fått större uppmärksamhet och kunde bemöta massmediernas bias, vilket resulterat i balansering av makten mellan traditionella medier och publiken. Något som gör sociala medier mycket effektiva till aktivismen är att de tillför till aktivisterna billiga verktyg som möjliggör en bred och snabb utspridning av informationen och som underlättar för dem att nå ut med budskapet (ibid).

Sociala mediers roll i att balansera makten mellan traditionella medier och publiken har också betonats i andra studier. Utifrån ett maktperspektiv har forskarna som studerat sociala medier i USA kommit fram till att underminerade och marginaliserade grupper kan använda sociala medier för att få sina röster hörda och för att bemöta mediernas bias, däremot är aktivismen på sociala medier inte lika effektiv som offline aktivism när det gäller att göra större samhällsförändringar (Fischer, 2016). Detta innebär att sociala medier är av stor betydelse i fråga om att opinionsbilda och mobilisera, men den aktivism som bara förhåller sig till sociala medier utan att expandera till "det verkliga livet" genom till exempel demonstrationer och andra fysiska aktiviteter kan ha svårt med att uppnå sina

syften. Därför är sociala medier mycket betydelsefulla i fråga om en global aktivism då de har underlättat för rörelser, organisationer och aktivister att nå ut till flera delar av världen och därmed mobilisera och påverka opinionen världen över (Brown m.fl, 2017). “*Black feminist activism*” är ett exempel på de underrepresenterade rörelser som med hjälp av sociala medier kunde få större uppmärksamhet och utspridning (ibid).

3. 2. Kroppsaktivism, postfeminism och nyliberalism

Kroppsaktivism som fenomen är nära kopplad till feminismen då majoriteten av rörelserna har fokuserat på den kvinnliga kroppen och ämnat att normalisera den de kvinnliga kroppar som anses av samhället vara normavvikande (Kelly & Daneshjoo, 2019; Afful & Ricciardelli, 2015; Cameron, 2019; Cohen, Fardouly, Newton-John & Slater, 2019). När kroppsaktivismen uppstod i slutet av 1960-talet i USA lades fokuset då på att förändra synen på överviktiga kvinnor som betraktades av allmänheten som lata, utan viljestyrka och utan kontroll över sitt sexliv (Murray, 2008), samt neutralisera ordet *fat* (svensk översättning *tjock*), och förändra synen på det ordet från något negativt till något neutralt eller positivt (Saguy & Ward, 2011).

Rosalind Gill och Ana Sofia Elias förklarar att utvecklingen av sociala medier har varit avgörande i utvecklingen av kroppsaktivismen. Men själva rörelsen har uppstått som ett led i den postfeministiska rörelsen för att bl.a motverka den orealistiska och skadliga kroppsbilden som massmedierna försöker att etablera. Därmed vill kroppsaktivismen bryta den normaliserade bilden om de ideala kvinnliga kropparna som bedöms och övervakas av den samtida mediekulturen (Gill & Elias: 2014). De diskurser som utmanar och strävar efter att bryta kvinnans ideala kroppsbild har också använts av reklam och magasin i syfte att förändra uppfattningen om vad “cool” och “sexig” är (ibid).

Kroppsaktivismen fortsätter ännu fokusera på frågor om kvinnor och frågor som är kopplade till feminismen. I en studie som har gjorts för att kvantitativt analysera 100 Instagramkonton som presenterar sig själva som kroppsaktivister har forskarna kommit fram till att 29% av innehållet på dessa konton handlar om feministiska frågor såsom jämlikhet mellan män och kvinnor och att ge kvinnor större inflytande (Kelly & Daneshjoo, 2019). Afful och Ricciardelli har också, genom en kvalitativ innehållsanalys av fyra bloggar, kommit fram till att dessa bloggar sätter kvinnan i centrum och argumenterar för olika skönhetsalternativ än de rådande, samt pekar på marginaliseringen och uteslutningen av överviktiga kvinnor på olika nivåer (Afful & Ricciardelli, 2015). Även när innehållet handlar om att älska sin egen kropp och att ha ökat förtroende över sitt eget utseende är målgruppen ofta kvinnor och tjejer i olika åldrar (Cohen m.fl, 2019).

Eftersom kroppsaktivism och feminism har många likheter och gemensamheter så återspeglar den samtida kroppsaktivismen många av de komplexiteter som uppstod i den tredje och fjärde vågorna av feminismen. Den tredje vågen av feminismen som blev framträdande i början av 1990-talet riktade kritik till de första och andra vågorna av feminismen för att vara uteslutande och exkluderande särskilt för grupper med andra

etniska bakgrunder än vita. Den tredje vågen hade en mer intersektionell strategi och ville inkludera etniska och sexuella minoriteter (Snyder, 2008). Feminismens fjärde våg uppstod i början av 2010-talet och tog internet och sociala medier som utgångspunkten för rörelsen. Den fjärde vågen betonade, förstärkte och satte individen i fokus och koncentrerade på föreställningar som fri vilja, förstärkning och inverkan. Sociala medier har tillfört feminismen användbara verktyg och möjligheter som underlättar för rörelsen att vara självständig samt att uppnå större samhällsförändringar. Ändå har nyliberalismen och den ovänliga stämningen på sociala medier åstadkommit begränsningar i utformandet av solidaritet bland aktivisterna (Baer, 2016).

Å andra sidan utgör postfeminism ett ideologiskt och konceptuellt skifte i rörelsen. Enligt Gill och Scharff är postfeminismen en del av populärkulturen och har kommit som ett svar på och en motreaktion mot de tidigare feministiska framgångarna. Postfeminismen kan då ses som ett kulturellt fenomen som består av motsägelsefulla diskurser och som ämnar att sammanfläta både feministiska och antifeministiska teman inom sig (Gill & Scharff, 2013). Ändå finns det vissa stabila och etablerade drag som kännetecknar postfeminismen. I Gills studie om postfeminism och dess relation till mediekulturen nämner hon vissa av postaktivismens stabila drag:

The notion that femininity is a bodily property; the shift from objectification to subjectification; the emphasis upon self-surveillance, monitoring and discipline; a focus upon individualism, choice and empowerment; the dominance of a makeover paradigm; a resurgence in ideas of natural sexual difference; a marked sexualization of culture; and an emphasis upon consumerism and the commodification of difference (Gill, 2007).

Vissa upplevelser och erfarenheter som ojämlikhet och uteslutning var avgörande i skapandet av de nya temana. Att betona vissa koncept som individualism och fri vilja ger en uppfattning att postfeminism är ett led i nyliberalismen som ideologi. Postfeminism kan till och med definieras som en könsspecifik nyliberalism (Gill, 2017).

Med tanke på förhållandet mellan den samtida feminismen, kroppsaktivism och nyliberalismen blir det oklart i vilken utsträckning sociala medier och andra digitala plattformar genererar och mobiliserar specifika konstruktioner av postfeminismen och kroppsaktivismen och motstår andra (Locke, Lawthom & Lyons, 2018). När meningen av sociala eller politiska rörelser så som feminismen eller kroppsaktivismen blir elastisk blir dessa rörelser utsatta för manipulation av de andra dominerande och makthavande ideologier så som kapitalismen och patriarkatet, därefter uppstår grenar ur dessa rörelser som verkar vara utmanande till status quo men egentligen utelämnar de förtryckande maktstrukturer intakt (Kinser, 2004).

3. 3. Marginaliserade och underrepresenterade grupper

I dagens västerländska samhälle besitter den vita, heterosexuella mannen den samhällseliga makten, och sitter ofta i centret medan andra grupper sitter i periferin. Därför marginaliseras kvinnor, grupper med olika etniska och sexuella bakgrunder, personer med funktionsnedsättningar och personer med lägre socioekonomisk status, och underrepresenteras i de politiska, sociala och ekonomiska sfärerna. Marginaliseringen av dessa grupper återspeglar sig i och påverkar användningen av språket, då ord och normer bestäms av den dominanta gruppen i samhället. Ordval och språkanvändning blir då en fråga om legitimitet då marginaliserade och underrepresenterade grupper förtrycks och marginaliseras ännu mer vid användning av ett språk som inte liknar det språket som används av den dominanta gruppen. Därför blir det viktigt för de marginaliserade grupperna att anpassa sitt språk för att uppnå legitimitet och få plats i det offentliga rummet (Orbe, 1998; Fraser, 1990).

Ändå är det inte lätt för marginaliserade och underrepresenterade grupper att anpassa sitt språk för att passa in i maktstrukturen. Hur de marginaliserade grupperna väljer att kommunicera med den dominanta gruppen beror på många faktorer så som tidigare erfarenheter, kommunikationsförmågor, kommunikationsstrategier och upplevda kostnader och belöningar. Utifrån dessa faktorer uppstår tre olika sätt varigenom marginaliserade grupper försöker komma ut ur marginalisering. Det första är *assimilering* som betyder att den marginaliserade gruppen assimileras i den dominanta gruppen genom att eliminera alla de åtskiljande drag som den marginaliserade gruppen besitter. Det andra sättet är att *kompromissa* vilket har mer med den dominanta gruppen att göra, då denna grupp väljer att förändra de samhällseliga reglerna och normerna så att de marginaliserade grupperna blir en del av samhället, och allas erfarenheter blir av samma värde. Det tredje sättet är *separation* och i det här fallet väljer de respektive marginaliserade grupperna att skapa egna identiteter bortom varandra och den dominanta gruppen, och kommunikationen mellan dessa grupper sker så sällan som möjligt. Det är ofta att de marginaliserade grupperna inte väljer ett enda sätt och förhåller sig till det, utan de hoppar fram och tillbaka och är flexibla i valet av på vilket sätt de väljer att komma ut ur marginaliseringen beroende på situation och konsekvenser (Orbe, 1998).

Marginaliserade och underrepresenterade grupper upplever sig själva vara exkluderade ur olika sociala och politiska sammanhang. De upplever även svårigheter i deltagandet i kommunikationen/debatten som sker på olika plan i samhället. Därför blir deras tillgång till effektiva verktyg och medel som främjar en samhällselig förändring mycket begränsad. Digitala plattformar på Internet har skapat nya arenor för förändring, där medborgare oftare kan delta i olika demokratiska sammanhang (Huffington, 2000). I en studie som undersökte hur marginaliserade grupper använder sociala medier utifrån ett samhällseligt och politiskt sammanhang kom forskarna fram till att innehållet kunde kategoriseras under två huvudsakliga kategorier. Den första är det innehåll som mobiliserar och vädjar en fysisk handling som bojkott, skriva på namnsamlingar och demonstrationer. Den andra kategorin är det innehåll som öppnar för diskussioner och som individerna använder för att uttrycka sina åsikter. Resultatet visar att Internet har varit av betydelse vad som gäller

att samla respektive grupps medlemmar och att skapa en gemensam identitet. Däremot fanns det sällan några konkreta lösningar eller handlingar som kan åstadkomma en samhällelig förändring (Whalen, 2002).

Ankomsten av sociala medier har också varit viktig för marginaliserade grupper och aktivister som syftar på en samhällsförändring. Men på samma sätt som andra digitala plattformar på Internet har sociala medier varit arenor för stöd, mobilisering och synlighet. Sociala medier har tillfört marginaliserade grupper och aktivister möjligheter att effektivt kommunicera och göra sina röster hörda. Däremot var sociala medier inte av stor betydelse i fråga om att utmana de maktstrukturer och -hierarkier som är dominanta i samhället (Place & Ciszek, 2021).

3. 4. Kroppsaktivism på sociala medier

Många studier har gjorts för att utforska kroppsaktivismen på sociala medier. De flesta har tillämpat kvalitativa metoder och analyserat kroppsaktivismen som sätter kvinnan i fokus och som syftar på att motverka den dominerande kvinnliga kroppsidealerna (Kelly & Daneshjoo, 2019; Afful & Ricciardelli, 2015; Cameron, 2019). Det finns även studier som har tillämpat kvantitativa metoder för att utforska kroppsaktivismen och undersöka vilket innehåll kroppsaktivister poster på sina konton på sociala medier. En av de studierna har analyserat 300 bilder på Instagram under hashtag *#curvyfit* och hashtag *#curvyoga*. Resultaten visar att majoriteten av bilderna visar en eller flera kvinnor, medan män syns på bara 5 procent av bilderna som analyserats. Icke-vita personer och personer från andra etniciteter syns på 43 procent av bilderna med hashtag *#curvyoga* och på 52 procent av bilderna med hashtag *#curvyfit*. Forskarna diskuterade detta resultat och menade att mångfalden i representationen kan vara ett tecken på att etniska minoriteter kan känna stöd, motivation och solidaritet online, samt att det finns vissa kulturer som har ett mer positivt synsätt mot begreppet *curvy* och att individerna som har dessa kulturella bakgrunder kan känna sig mer positiva när de identifierar sig själva som kurviga (Webb m.fl, 2018).

En del forskning har utgått från ett mottagarperspektiv och varit intresserad av vilka effekter kroppsaktivisternas innehåll på sociala medier har på mottagarna. En studie som tillämpade kvalitativa intervjuer med unga kvinnor kom fram till att de som bara utsätts för bilder som visar ideala kroppar som är svåra att uppnå känner mer stress och mindre självförtroende i sina kroppar, medan de som följer konton som visar en mångfald av kroppar känner sig mer nöjda, bekväma och har högre självförtroende i fråga om sin kroppsbild (Cohen m.fl, 2019).

En annan studie som analyserade tre olika bloggar som tillhör kroppsaktivismen i USA har kom fram till att kroppsaktivismen online har två huvudsakliga teman. Det första är att skapa en identitet, motivera personer med normavvikande kroppar att känna sig glada, och motverka det dominerande kroppsidealet. Det andra temat är av en mer radikal karaktär där aktivisterna öppnar upp för ett utrymme där alla kan känna de emotionella

motsägelser som en kvinna med normavvikande kropp kan uppleva i ett samhälle som exkluderar kroppar som inte tillhör normen (Hynnä & Kyrölä, 2019).

Genom de diskurser som använts i dessa bloggar men även i andra kroppsaktivismkonton på sociala medier har aktivisterna alltid främjat innehåll och kommunikation som kan utmana det dominerande kroppsidealet. Hynnä och Kyrölä menar att de diskurser som kroppsaktivisterna använder sig av misslyckas med att utmana maktstrukturer som återspeglar sig i den ideala kropps bilden som är dominerande (Hynnä & Kyrölä). Sastre menar även att kroppsaktivisterna på sociala medier inte lyckas med att jämna makthierarkin och utmana maktstrukturer i samhället, utan förstärker den genom olika narrativ från ett nytt perspektiv som stödjer status quo. Han menar även att de diskurser som används av kroppsaktivister tillhör det nyliberala paradigmet som har tagit över väldigt mycket av samhällets olika institutioner (Sastre, 2014).

Darwin & Miller skiljer mellan fyra olika typer av bloggar som tillhör kroppsaktivister i Nordamerika, och menar att kroppsaktivismen inte är en enda rörelse med ett gemensamt syfte utan att kroppsaktivisterna tillhör fyra olika rörelser: mainstream kroppsaktivism, fettaktivism/kroppsaktivism, radikal kroppsaktivism och kroppsneutraliserande aktivism. Dessa olika rörelser har olika gemensamheter och skillnader beroende på vilken definition av kroppsaktivism aktivisterna har. Oenigheter grundar sig ofta på vilka områden rörelsen fokuserar på: individualisering, psykologiska problem, diskriminering eller samhälleliga strukturer. Forskarna menar att mainstream kroppsaktivism samt fettaktivism/kroppsaktivism sätter individen i fokus och motiverar individerna att älska sina kroppar och vara nöjda, medan radikal kroppsaktivism och kroppsneutraliserande aktivism vill utmana systematiskt förtryck och marginalisering av de kroppar som inte tillhör normen (Darwin & Miller, 2020).

4. Teoretiskt ramverk

I detta avsnitt kommer jag presentera de teorier som jag kommer att utgå ifrån i analysen: *intersektionalitet* och *kritisk diskursanalys*.

4. 1. Intersektionalitet

Intersektionalitet är en kritisk teori och ett analytiskt perspektiv som belyser hur maktrelationer producerar och reproducerar sociala ojämlikheter. Det som är kännetecknande för den intersektionella teorin är betoningen på att konceptualisera maktförhållanden bortom en enda axel, och istället prioritera att peka på maktförhållanden som intersektionella (överordnade och underordnade) maktkrafter som överlappar och samspelar med varandra (Hankvisky & Christoffersen, 2008). Till dessa intersektionella maktordningar brukar kategoriseringar som kön, klass, etnicitet, nationalitet, ålder och funktionsvariation räknas in (Lykke, 2012).

Den intersektionella teorin har tre huvudsakliga antaganden om hur maktförhållanden i samhället är uppbyggda och ser ut. Det första antagandet handlar om att alla människor i ett samhälle ingår i flera olika sociala kategorier och att dessa kategorier är sammankopplade eller sammanflätade. Det andra antagandet handlar om att var och en av dessa sociala kategorier innehar en dimension av ojämlikheter eller makt. Det tredje antagandet påstår att dessa kategorier är egenskaper som skapas utifrån de samhälleliga kontexter som råder, vilket betyder att dessa kategorier kan vara flytande och dynamiska (Else-Quest & Hyde, 2016). Dessa tre antaganden beskrivs mer konkret av Choo och Ferree i sin studie om institutionella ojämlikheter i samhället. Författarna skriver följande: *“the importance of including the perspectives of multiply-marginalized people, especially women of color; an analytic shift from addition of multiple independent strands of inequality toward a multiplication and thus transformation of their main effects into interactions; and a focus on seeing multiple institutions as overlapping in their co-determination of inequalities”*. (Choo & Ferree, 2010).

Teorin konceptualiserar de maktförhållanden som råder i samhället och hävdar att de består av två komponenter. Den första är intersektionella maktkrafter som utgör den överordnade maktordningen och som formar sociala, politiska och kulturella strukturer. Den andra komponenten är intersektionella sociala grupper som utgör den underordnade maktordningen och som upplever förtryck och marginalisering på grund av de sociala strukturerna som är dominant (Brah & Phoenix, 2004; López & Gadsden, 2016). Forskning inom intersektionalitet har till exempel undersökt hur unga kvinnor som utsätts för rasdiskriminering upplever stigma på grund av att de röker cigaretter med tanke på sin kombination av kön, ras och social klass. Teorin kan även undersöka och tillföra kunskap om hur intersektionella maktkrafter så som heteropatriarkat, överlägsenhet av vita och klassprivilegium har utformat reglerna kring att röka för att påverka unga kvinnors erfarenheter av rökrelaterat stigma (Lapalme, Haines-saah & Frohlich, 2020).

Teorin syftar även till att tillföra verktyg som är till nytta i fråga om att tyda på och belysa sociala ojämlikheter som utformas på grund av de sociala strukturer som råder i samhället. Den dubbla betoningen på teori och praktik har gjort intersektionalitet till ett ramverk som används av flera akademiska discipliner så som feminism, samhällsvetenskap och statsvetenskap. (Hankvisky & Christoffersen, 2008).

Den intersektionella teorin som i början satte kön och ras i fokus har nu utvecklats för att även omfatta andra kategorier som bl.a klass, sexuell orientering, funktionsnedsättning och kroppsstorlek. Intersektionalitet har använts inom studier kring kroppsaktivism då förtryck som utövas på överviktiga personer ofta har kopplingar till till förtryck på grund av kön, ras och andra kategorier (Solovay & Rothblum, 2009). Användning av intersektionalitet i studier om kroppsaktivism har bidragit till att marginaliserade grupper inom rörelsen fått synas och höras mer än tidigare, då de fick en större representation och ett bredare utrymme (Pausé, 2014).

4. 2. Kritisk diskursanalys

Kritisk diskursanalys (CDA) är ett kritiskt förhållningssätt att se på kommunikation som en social konstruktion. Språket blir då en bärare av de sociala strukturer som befinner sig i de olika kontexterna i samhället. Utifrån det fokuserar CDA på den lingvistiska texten för att synliggöra de makt- och samhällsstrukturer som råder i ett samhälle. Den multimodala kritisk diskursanalysen utvidgar meningen av kritisk diskursanalys så att den även omfattar bilder och andra visuella texter som bärare av meningen. Vilka diskurser som används i kommunikationen (textuella eller visuella) är därmed en del av andra sociala, politiska och kulturella sammanhang (Ledin & Machin, 2016).

CDA är ett tillvägagångssätt som används inom samhällsvetenskapen för att upptäcka och synliggöra de implicita ideologier som ligger bakom de diskurser som tycks vara explicita och förgivettagna. CDA-analytiker utgår ifrån att alla typer av kommunikation är formade och påverkade av de maktförhållanden och ideologier som finns inbäddade i samhället och som påverkar samhällets alla handlingar, formella såväl som informella (Machin, 2013). Diskurs enligt Stuart Hall är inte ett rent lingvistiskt begrepp, utan den handlar om språk och praktik. Begreppet språk blir då mer omfattande av bara texter, den omfattar även mänsklig praktik, idéer och ideologier (Esaiasson m.fl, 2017).

Genom att upptäcka vilka typer av identiteter, handlingar och omständigheter som är dolda och inbäddade i en text kan en peka på de ideologiska och politiska konsekvenserna av dessa (Fairclough, 2003). CDA tar också hänsyn till maktfrågan och menar att vissa diskurser bär mer makt än andra, och det beror på att språkbruk är konstruerat genom intersubjektiv förståelse inom en social kontext. Teorin riktar sig mot de former av maktutövning som sker i samhället och på hur diskurser kan upprätthålla de maktförhållanden som är dominanta. Detta kan innebära att diskursanalys som tar utgångspunkt i CDA ofta tar ställning för de grupper som på olika sätt missgynnas eller marginaliseras. CDA-analytiker menar att en samhällsförändring inte kan ske utan att

synliggöra och peka på de maktförhållanden som råder i samhället. (Wojhan, Brylla & Westberg, 2018).

Texten i en kritisk diskursanalys är en del av större samhällskontexter. För att kunna upptäcka och synliggöra de maktstrukturer som upprätthåller de diskurser måste en kunna upptäcka och peka på olika sociala, politiska, kulturella, ekonomiska och kognitiva faktorer som tillsammans utgör de samhällskontexter. Eftersom samhället inte är statiskt och ständigt förändras så förändras även de faktorer. Därför är det av stor betydelse att kunna identifiera dessa faktorer i den tid och det rum de sker i (Eriksson & Machin, 2019).

Rekontextualisering är ett viktigt begrepp inom multimodal kritisk diskursanalys. Diskurser i en text innefattar olika typer av deltaganden, beteenden, mål, värden, platser, tider, handlingar och praktiker. I texten rekontextualiserar och konkretiserar de olika meningar som en diskurs innefattar. Dessa meningar är inte explicit synliggjorda genom en tydlig framställning av händelserna eller genom en klar och logisk argumentation, inte heller genom en rimlig tilldelning av information, utan genom olika processer av abstraktion, addition, substitution och radering. Genom radering väljs bort vissa sociala handlingar, medan addition innebär att vissa element ofta läggs till för att uppfylla kraven om legitimitet. Substitution eller abstraktion innebär att konkreta individer eller andra element byts ut mot abstrakta och semiotiska representationer, eller vice versa (Van Leeuwen & Wodak, 1999).

Ett annat centralt begrepp inom CDA är meningspotential som innebär att en text har en särskild potential och kan skapa särskilda innebörder. De meningar och innebörder som en text bär behöver inte nödvändigtvis sker omedelbart när texten konsumeras, men det finns en potential att det kan hända (Eriksson & Machin, 2019).

Inom kritisk diskursanalys är det av stor betydelse att upptäcka relationen mellan mikrotext och makrotext. Makrotext handlar om de övergripande tematiska egenskaperna, medan mikrotext omfattar de detaljer som förverkligar den hierarkiska organiseringen av texten. Ett viktigt element som kopplar mikrotext till makrotext är koherens. Van Dijk menar att koherens finns implicit i texten men förverkligas bara genom det sociokulturella bandet som finns mellan konsumenten av en texten och producenten av den. Genom att uppfylla de luckor som länkar samman mikrotext till makrotext uppstår koherens (Berglez, 2019).

5. Syfte och frågeställningar

Med bakgrund av den diskussion som förts i föregående avsnitt är syftet med studien att undersöka hur icke-vita personer representeras på kroppsaktivistiska konton på Instagram. Genom en kvalitativ innehållsanalys kommer studien att analysera representationen av denna grupp för att sedan ta reda på huruvida kroppsaktivismen på Instagram utmanar de dominanta maktstrukturerna eller inte.

Frågor som studien kommer att besvara för att uppnå syftet är följande:

1. Hur stor del av bilderna visar icke-vita personer?

Här undersöks den kvantitativa representationen av icke-vita/vita personer på de valda konton.

2. Hur framställs icke-vita personer?

Frågeställningen besvaras genom att tematisk kartlägga innehållet utifrån återkommande teman och mönster varigenom icke-vita personer förekommer, för att sedan undersöka de språkliga och visuella uttrycken varigenom personer med andra etniciteter framställs, samt vilken betydelse dessa har.

3. Hur kan de diskurser som används relateras till större samhällskontexter?

Denna frågeställning syftar till att undersöka och synliggöra de underliggande ideologier som påverkar framställningen av icke-vita personer.

6. Metod

För att uppnå studiens syfte har jag gjort studien i två steg. I det första steget gjordes en inledande, översiktlig kvantitativ innehållsanalys som besvarar studiens första frågeställning. Det andra steget består av en kvalitativ innehållsanalys baserad på multimodal kritisk diskursanalys och socialsemiotik och syftar till att besvara studiens andra frågeställning, samt en samhällelig kontextualisering som besvarar studiens tredje frågeställning. Jag kommer att börja detta avsnitt med att presentera mitt material och hur jag har gått tillväga med urvalet.

6. 1. Material och urval

Eftersom studien främst tillämpar en kvalitativ metod och ämnar att undersöka innehåll utifrån ett kritiskt perspektiv finns det inga krav på att statistiskt generalisera resultaten och på att urvalet ska vara representativt för en population, men däremot krävs det att urvalet ska vara strategiskt genomtänkt och valt utifrån specifika kriterier (Ekström & Johansson, 2019). Det urvalet som jag har gjort är därför baserat på vissa kriterier:

- 1) Instagramkonton som identifierar sig själva som en del av kroppsaktivism
- 2) Aktiva konton som postar bilder på både män och kvinnor
- 3) Konton av en internationell karaktär där textens språk är engelska
- 4) Konton som har ett högre antal följare än 10.000
- 5) Konton som postar bilder på andra personer än sig själva.

Tanken med det sista kriteriet är att få en större variation i representationen, då de som driver konton kan anses vara gate-keepers som väljer ut vilka typer av inlägg som ska postas och vilka personer som ska synas. I min sökning har jag hittat ett flertal konton som uppfyller dessa kriterier, men för att avgränsa och kunna utföra en så djup analys som möjligt har jag valt fyra konton som lämpar sig bäst till studien. Urvalet består därmed av fyra Instagramkonton, därav två stycken framförallt postar bilder på kvinnor: *Anti Diet Riot Club* och *The Body is Not an Apology*, samt två stycken som främst postar bilder på män: *Body Positive Speedo Movement* och *The Every Man Project*.

Den kvantitativa innehållsanalysen kommer att genomföras på alla fyra konton som valts och på en längre tidsperiod som omfattar år 2020 och år 2021. Då tiden för genomförandet av studien inte är tillräckligt lång för att kunna analysera allt som postades mellan 2020 och 2021 har jag valt att avgränsa till det som publicerades under mars 2020 och mars 2021. Anledningen till att jag valde dessa två månader är att jag upptäckte genom min sökning att vissa konton var inaktiva (inte postade något inlägg) under några perioder av 2020, vilket gör det omöjligt att jämföra andra månader i 2020 med andra månader i 2021. Jag menar att valet av just dessa månader var mest lämpligt för att kunna hitta material som passar till studien och dess syfte.

Antal inlägg som kommer att ingå i den kvantitativa analysen är totalt 248, varav 125 postades i mars 2020, och 123 i mars 2021. *Body Positive Speedo Movement* står för majoriteten av inläggen medan de övriga kontona tillsammans bara står för 67 inlägg. Alla videos samt bilder som inte visar minst en person har valts bort. Tabellen nedan visar antal inlägg som kommer att ingå i den kvantitativa analysen, på vilket konto inlägget var publicerat samt från vilken period.

Tabell 1: Antal inlägg som postades på respektive konto i de valda perioderna.

	Mars 2020	Mars 2021	Totalt
Anti Diet Riot Club	7	8	15
The Body is Not an Apology	19	15	34
Body Positive Speedo Movement	98	83	181
The Every Man Project	1	17	18
Totalt	125	123	248

Alla bilder som omfattar minst en icke-vit person och som postades under de valda perioderna kommer att ingå i kartläggningen av innehållet för att upptäcka de mest framträdande teman varigenom icke-vita personer framställs. Totalt är det 133 inlägg som uppfyller kraven, därav 53 postades under mars 2020 och 78 under mars 2021. Urvalet av materialet blir då begränsat i tid och rum så att det blir möjligt att göra en så pass rimlig analys inom ramen för studiens gång.

Urvalet som ska väljas sedan för att kvalitativt analyseras kommer dock vara färre för att kunna utföra en djupare analys av varje analysenhet, vad den har för betydelse och vilka meningar som är inbäddade i bilden. Därför kommer den djupgående analysen att göras på en bild från respektive tema. Det strategiska urvalet gör det möjligt för mig att själv välja det material som jag anser bäst representerar helheten.

För att kunna få en överblick över urvalet kommer jag att redogöra för och ge en översiktlig bakgrund av de konton som valts till studien.

Anti Diet Riot Club

Kontot drivs av den brittiska ideella organisationen *Anti Diet Riot Club* vars syfte är att bekämpa "dietkulturen" och dess konsekvenser. Genom att främja positivt innehåll om de kroppar som avviker från normen, samt att peka på ojämlikheterna som inträffar personer med normavvikande kroppar ämnar organisationen att uppnå ett inkluderande samhälle

där alla får synas och höras på lika villkor. Organisationen sätter frågor om övervikt i fokus men tar också hänsyn till frågor om sexuell läggning, etnisk bakgrund och funktionsnedsättningar. Organisationen driver sin verksamhet framförallt digitalt men arrangerar även fysiska aktiviteter såsom bl.a föreläsningar och workshops (Anti Diet Riot Club, u.å). Kontot har i skrivande stund 113.000 följare och 614 inlägg.

The Body is Not an Apology

Kontot är en del av den internationella rörelsen *The Body is Not an Apology*. Rörelsen främjar en "radikalt positiv syn på kroppen" och syftar till att uppnå en mer rättvis värld där människor kan älska och acceptera sina egna och andras kroppar oavsett storlek, utseende, hudfärg och kön. Rörelsen identifierar sig själv som intersektionell och global rörelse som inkluderar alla oavsett ålder, ras, storlek, könsidentitet, sexuell orientering, religion, etnicitet eller klass. Rörelsen startade på Facebook den 9:e februari 2011 av den amerikanska författaren Sonya Renee Taylor (*The Body is Not an Apology*, u.å). Kontot har i skrivande stund 224.000 följare och 3.118 inlägg.

Body Positive Speedo Movement

Body Positive Speedo Movement är en digital rörelse som skapar och delar innehåll som främjar en positiv syn på manliga kroppar. Syftet med kontot är att stödja och motivera alla män att ta på sig de kläder de känner sig bekväma i, och att ha självförtroende oavsett vilken kroppsstorlek och utseende de än har. På deras webbsida kan man beställa och köpa speedos (kortbenta badbyxor för män) vilket också tyder på att rörelsen har kommersiella syften utöver de syften de själva talar om (*The speedo movement*, u.å). I skrivande stund har kontot 17.700 följare och 2.999 inlägg.

The Every Man Project

Instagramkontot är en del av rörelsen *EveryMan* som syftar till att utmana och bekämpa förtrycket som utövas av samhället mot män med normavvikande kroppar och identiteter. Genom olika konstuttryck ämnar Tarik Carroll, grundaren av rörelsen, att skapa en visuell konversation som inkluderar alla män oavsett etnisk bakgrund, sexuell orientering, könsidentitet, klass, ras och hudfärg. Tarik Carroll presenterar sig själv som fotograf, artist och kroppsaktivist (*The Every Man Project*, u.å). I skrivande stund har kontot 19.900 följare och 614 inlägg.

6. 2. Kvantitativ innehållsanalys

Trots att det huvudsakliga syftet med studien är att kvalitativt analysera bilder på Instagram så har jag även valt att genomföra en kort kvantitativ innehållsanalys som kan möjliggöra en kartläggning av innehållet. Genom en kvantitativ innehållsanalys kan man ta reda på hur frekvent vissa typer av innehåll förekommer samt hur stort utrymme innehållet får i tid och rum (Esaiasson m.fl, 2017).

Med hjälp av en kvantitativ metod kan man översätta det som förekommer i bild och text till siffror för att sedan kunna göra statistiska bearbetningar och dra generella slutsatser (Karlsson & Johansson, 2019). Syftet med den kvantitativa innehållsanalysen i denna studie är dels att få en överblick för att se hur stor del av inläggen som innehåller personer som är vita/icke-vita, och dels att ge underlag till urvalet till den kvalitativa analysen som görs i studiens andra steg. Därför kommer den kvantitativa innehållsanalysen vara översiktlig och med bara få variabler, då den inte syftar till att hitta kausala samband eller dra några större slutsatser.

För att kunna genomföra en kvantitativ innehållsanalys ställs det krav på att insamlingen av materialet ska vara systematiskt och objektivt. Att insamlingen ska vara systematiskt innebär att alla analysenheter som är relevanta i studiens ska ha lika stor chans att komma med i undersökningen, samt att det ska finnas tydliga beskrivningar och definitioner som alla analysenheterna utvärderas utifrån. En objektiv insamling av materialet innebär att tolkningsutrymmet är väldigt smalt och att materialet ska tolkas på samma sätt oavsett vem som genomför insamlingen (Karlsson & Johansson, 2019).

En kvantitativ innehållsanalys ställer också krav på att analysenheterna ska vara representativa för en större population så att det går att statistiskt generalisera resultatet av undersökningen (Karlsson & Johansson, 2019; Esaiasson m.fl, 2017). Eftersom denna studie inte har för avsikt att statistiskt generalisera resultaten så faller kraven på att analysenheterna ska representera en population.

6. 3. Kvalitativ innehållsanalys

Med hjälp av kvalitativ metod syftar studien till att undersöka hur icke-vita personer representeras på kroppsaktivistiska konton på Instagram. En kvalitativ metod möjliggör en djupare analys av innehållet och kan skapa en helhetsbild av det fenomenet som undersöks. En kvalitativ metod lämpar sig bäst för att analysera hur normer kritiseras och utmanas genom bilderna. Metoden är också relevant i fråga om hur olika fenomen och frågor ramas in genom aktivister och media (Esaiasson, 2017). Därför anser jag att en kvalitativ metod är av stor betydelse för studien och för att kunna uppnå syftet.

De undersökningar som genomför kvalitativa innehållsanalyser brukar ställa två typer av frågor. De frågor som handlar om att systematisera innehållet och de frågor som handlar om att kritiskt granska innehållet. Att systematisera innehållet innebär att systematiskt och tematiskt lyfta fram meningen i innehållet. Syftet kan då vara att logiskt

ordna innehållet i enklare kategorier för att sedan kunna klargöra idéstrukturen och lyfta fram aspekter inbäddade i texten. Att kritiskt granska innehållet innebär att blottlägga maktrelationer som finns inbäddade i innehållet (Esaiasson, 2017)

I denna studie kommer jag systematisera innehållet genom att kartlägga inläggen i olika teman för att upptäcka hur icke-vita personer framställs på kroppsaktivistiska konton på Instagram. Jag kommer även att kritiskt granska innehållet för att upptäcka och synliggöra de diskurser som är inbäddade i bilderna. Att kritiskt granska innehållet innebär även att peka på de diskurser som gör att en viss idé eller en särskild mening verkar helt naturligt medan idén/meningen egentligen är en produkt av de ideologierna som är dominanta i samhället (Esaiasson, 2017). Därför kommer jag i slutet av analysen att genomföra en samhälllig kontextualisering vars syfte är att synliggöra de underliggande ideologier, makt- och samhällsstrukturer.

Den kvalitativa innehållsanalysen kommer att utgå ifrån Berglez modell för kritisk diskursanalys av nyhetsartiklar, med några justeringar så att modellen blir mer anpassad efter studiens syfte och ändamål. Berglez modell består av makro- och mikroanalys av texten och går från helheten till detaljerna. De ursprungliga stegen som Berglez har inkluderat i sin modell omfattar en beskrivning av textens huvudsakliga innehåll och struktur, schematisk makroanalys, tematisk mikroanalys, detaljerad analys av språket och samhälllig kontextualisering (Berglez, 2019).

Jag kommer också att använda mig av de semiotiska metafunktionerna i analysen av de visuella uttrycken. Visuella metafunktioner är en del av teorin om visuella socialsemiotik som intresserar sig för bilder och hur de skapar mening. Visuella metafunktioner är redskap vars syfte är att tolka symboler och tecken i en bild. De visuella metafunktioner består av *representativa funktioner*, *interpersonella metafunktioner* och *kompositionella metafunktioner* (Harrison, 2003).

6. 4. Tillvägagångssätt för analysen

I detta avsnitt kommer jag att beskriva hur jag har gått tillväga med genomförandet av den kvantitativa innehållsanalysen samt den kvalitativa innehållsanalysen.

6. 4. 1. Genomförande av kvantitativ innehållsanalys

Analysen kommer att inledas med en kvantitativ innehållsanalys vars syfte är att ta reda på hur frekvent icke-vita personer förekommer i de inläggen som postades under mars 2020 och mars 2021. Genom tabeller och diagram kommer jag att visa antal inlägg som postades på de valda Instagramkonton, vilka som är på icke-vita personer, vilka som är på vita personer och vilka som visar både vita och icke-vita personer. Mer specifikt kommer variabeln "etnicitet" att bestå av tre variabelvärden; 1) icke-vita personer, 2) vita

personer, 3) både vita och icke-vita personer. Alla inlägg som inte visar människor har valts bort, detsamma gäller de inläggen som inte har bilder utan videos.

Enligt State Data Center i USA är begreppet "vita personer" en av de fem raskategorierna vilka är indier, asiater, svarta, hawaiierna och vita (State Data Center, 1997). Det har visat sig att operationalisering av variabeln "etnicitet" var något problematiskt då jag inte kunnat hitta någon relevant litteratur som drar tydliga gränser mellan de olika etniska grupperna. Därför har jag valt att kategorisera innehållet utifrån endast två kategorier "vita" och "icke-vita" så att sannolikheten att min tolkning blir rätt höjs. För att skilja vita personer från icke-vita personer kommer jag att bara titta på utseende och fysiska attribut så som hudfärg, hårfärg och -textur samt ansiktsdrag. "Vita personer" har alltså ett europeiskt utseende då hudfärgen är vit med relevant ljus och rakt hår, medan icke-vita personer har mörkare färg på hud och hår.

Jag kommer att redogöra för frekvensen i innehållet beroende på tidsperiod i samtliga konton, sedan kommer jag att redogöra för hur frekvent vita/icke-vita personer förekommer i ett Instagramkonto i taget. Resultaten av innehållsanalysen kommer att ge översikt på och underlag till urvalet till den kvalitativa analysen.

6. 4. 2. Genomförande av kvalitativ innehållsanalys

I det andra steget av analysen kommer jag att genomföra en kvalitativ innehållsanalys som består av en tematisk kartläggning av de mest framträdande temana varigenom icke-vita personer förekommer, samt en mer djupgående analys av ett inlägg per tema. Alla inläggen som visar minst en icke-vit person kommer att ingå i den tematiska kartläggningen.

Den tematiska kartläggningen syftar till att systematisera innehållet och ordna inläggen i olika teman genom att peka på och lyfta fram gemensamma aspekter. För att kunna genomföra den tematiska kartläggningen kommer jag att titta på samtliga bilder som är relevanta, d.v.s som visar minst en icke-vit person, och sedan kommer jag kategorisera innehållet utifrån både det visuella och det textuella uttrycket. Den tematiska kartläggningen följer inte något specifikt analyschema utan utgår bara ifrån återkommande mönster och teman. Den kommer att användas löpande och med hjälp av litteratur för att stödja mina argument och mina tolkningar.

Å andra sidan följer den djupgående analysen som kommer att genomföras på en bild per tema ett bestämt analyschema. Varje analysenhet kommer att analyseras utifrån *makro-* och *mikronivåerna*. Makronivån handlar om den övergripande, synliga strukturen i inlägget, medan mikronivån handlar om det som är inbäddat och implicit i inlägget. Utöver makro- och mikronivån kommer jag även att analysera varje analysenhet utifrån sina visuella uttryck, det som kallas *visuella metafunktioner*. Analyschemat utgår ifrån multimodal kritisk diskursanalys och visuell socialsemiotik och kommer att beskrivas utförligt i nästa avsnitt.

När både den tematiska kartläggningen och den detaljerade analysen har gjorts kommer jag att genomföra en samhällelig kontextualisering av de normer och diskurser som upptäcktes i de förra stegen. I detta steg kommer jag att peka på och synliggöra de underliggande ideologier och maktrelationer som påverkat kroppsaktivismen och hur kroppsaktivister framställer icke-vita personer online. Detta steg följer inte heller något specifikt analyschema utan tar utgångspunkt i det teoretiska ramverket för studien, bakgrunden av kroppsaktivismen och relationen mellan kroppsaktivismen och andra fenomen som nämnts i översikten på tidigare forskning.

6. 5. Analysschema för djupgående analys av materialet

Analysschemat gäller framförallt den mer djupgående analysen av de inlägg som kommer att representera varje tema, och utgår ifrån kritisk diskursanalys och socialsemiotik, och har två olika nivåer; diskursiva och visuella.

6. 5. 1. Diskursiva nivåer

Modellen för analysen av de diskursiva nivåerna tar utgångspunkt i multimodal kritisk diskursanalys och är hämtad från Berglez modell som nämnts tidigare med vissa anpassningar för att vara lämplig för studien och dess syfte. Analysen av de diskursiva nivåerna kommer till en början att översiktligt beskriva bilden och redogöra för dess huvudsakliga innehåll och för vilken funktion texten fyller i förhållande till bilden.

I det andra steget kommer jag att kartlägga bildens hierarki och redogöra för dess tematiska struktur. Här besvaras frågan “vad är huvudhändelsen i bilden?”, samt “vilka är de sekundära händelser?”. Huvudhändelsen är det huvudsakliga innehållet och sekundära händelser är övrigt innehåll. Både huvudhändelse och sekundära händelser kan hittas i bild och text.

I det tredje steget kommer jag att kartlägga berättandet, d.v.s inläggets schematiska struktur. Här besvaras ett par olika frågor: “vem är avsändaren?”, “vilka aktörer förekommer och vad representerar de?”, samt “vilka perspektiv dominerar?”.

I det sista steget kommer jag redogöra för hur händelsen konstrueras genom att peka på och synliggöra det som finns implicit i inägget. Det handlar framförallt om luckor och underförstådd information. När det gäller texten så kommer jag även titta på hur ordval och eventuella metaforer kan påverka förståelsen av inägget.

Det som skiljer sig från Berglez modell är att han bara intresserar sig för den lingvistiska texten och hur dess olika delar och element, explicita såväl som implicita, konstruerar meningen, medan jag kommer att använda modellen för att framförallt analysera bilder och tillhörande text.

6. 5. 2. Visuella metafunktioner

Visuella metafunktioner är en del av teorin om visuella socialsemiotik som intresserar sig för bilder och hur de skapar mening. Det symboliska systemet, enligt Ronald Barthes, är en samhällelig produktion av mening, då alla tecken och symboler som vi människor producerar och konsumerar representerar något annat som ingår i ett större socialt system (Griffin, 2012). Visuella metafunktioner är redskap vars syfte är att tolka symboler och tecken i en bild. De visuella metafunktioner består av *representativa metafunktioner*, *interpersonella metafunktioner* och *kompositionella metafunktioner* (Harrison, 2003).

Representativa metafunktioner handlar om personer, platser och andra objekt som syns på en bild, och svarar på frågan "vad handlar bilden om?". En representativ metafunktion handlar också om vilka strukturer en bild bygger på; narrativa eller konceptuella. En narrativ struktur innebär att personerna i en bild ingår en interaktion, så att de gör något med eller åt varandra. En konceptuell metafunktion innebär att personerna i en bild inte ingår i någon interaktion utan representeras utifrån en mer allmän nivå som har med klass, samhällsstruktur eller betydelse att göra. Tiden har ingen betydelse då personer kan vara mer eller mindre stilla. En representativ metafunktion är av betydelse för att förstå relationen mellan personerna i en bild samt mellan personerna och andra objekt som syns i bilden, vad de representerar och hur sociala eller kulturella strukturer skapas i bilden (Harrison, 2003; Jewitt & Omay, 2011).

Interpersonella metafunktioner handlar om relationen mellan personen/personerna i en bild och betraktaren, och svarar på frågan "hur engagerar bilden betraktaren?". Denna relation skapas först och främst genom vilken placering personer i bilden har, vilket kroppsspråk som används och ur vilken vinkel bilden är tagen. En interpersonell metafunktion har olika funktioner som talar om vilken relation personerna i bilden vill skapa med varandra eller/och med betraktaren. Den första funktionen är kroppsspråk och ögonkontakt, då en person som har en krävande hållning och direkt ögonkontakt med betraktaren anses vara starkare och vill skapa en jämlik relation med betraktaren, medan en person som har en passiv hållning och tittar åt något annat håll anses vara svagare och kräver mindre engagemang av betraktaren. Den andra funktionen är avstånd vilket bestäms av hur nära personerna i bilden är och som leder till en känsla av distans eller intimitet. Det är en skala av sex olika grader som var och en skapar en mer eller mindre känsla av engagemang och intimitet. Det första är intimt avstånd då bara huvudet och ansiktet av personen i bilden syns. Det andra är nära personligt avstånd som visar huvud och axlar på personen i bilden. Det tredje är långt personligt avstånd som visar personen i bilden från midjorna och ända upp till huvudet. Det fjärde är nära socialt avstånd som visar hela personen. Det femte är långt socialt avstånd som visar hela personen och utrymmet omkring hen. Det sjätte är socialt avstånd då flera personer samtidigt syns i bilden. Graden av intimitet och engagemang är då som högst i den första graden av skalan och som lägst i den sista. Den tredje funktionen i den interpersonella metafunktionen är det horisontella perspektivet och som också indikerar vilket grad av engagemang betraktaren förväntas ha med personen i bilden, då en rak synvinkel skapar

högre engagemang och ger en känsla av tillhörighet till personen i bilden, medan en sned synvinkel skapar mindre engagemang och ger en känsla av att personen i bilden tillhör "de andra". Den fjärde och sista funktionen i den interpersonella metafunktionen är det vertikala perspektivet och den har med makt att göra. Den som får titta upp, antingen en person i bilden eller betraktaren, har mindre makt, medan om personen i bilden tittar rakt mot betraktaren eller mot en annan person i bilden så indikerar det en jämlik makt (Harrison, 2003; Jewitt & Omay, 2011).

Kompositionella metafunktioner handlar om samspelet mellan de representativa och de interpersonella metafunktionerna och vilka meningar som skapas utifrån dessa. I en bild liknar de kompositionella metafunktionerna det lingvistiska språket, d.v.s hur symboler och objekt i en bild placeras och organiseras har en stor betydelse i meningsskapandet. Om bokstäver och ord i en text inte följer grammatiska regler och inte har koherens är det omöjligt för läsaren att förstå innehållet, det samma gäller i en bild. I analysen av den kompositionella metafunktionen ska en ta hänsyn till fyra funktioner. Den första funktionen är informationsvärdet som handlar om de system som används för att framföra information. Det kan handla om vänster/höger placering då det som finns på vänstersida kan vara det gamla eller det ursprungliga, medan det som finns på högersida är det nya eller det som ska ersätta det gamla. Det kan även handla om center/marginal placering då det som placeras närmare centret av bilden är av större betydelse än det som placeras åt kanten eller marginalen. Ett sätt som också används för att tillföra information är att kombinera text och bild, där texten förstärker och/eller förklarar budskapet i bilden. Den andra funktionen i den kompositionella metafunktionen är framträdandet vilket innebär att vissa personer eller objekt i en bild framträder på något sätt mer än andra så att det/den får mer uppmärksamhet. Det kan ha med storlek, fokus, förgrund och bakgrund att göra så att vissa objekt eller personer syns mer än andra. Den tredje funktionen är framing som handlar om hur olika personer och/eller objekt ramas in för att skapa en känsla av gemenskap/samhörighet eller separation mellan dessa. Inramningen sker inte direkt genom spalter och linjer utan kan ta olika former så som användning av färger. Den fjärde funktionen är modalitet och handlar om hur äkta en bild uppfattas vara. Ju mer naturlig en bild verkar vara desto högre modalitet har bilden. Till exempel har svartvita bilder lägre modalitet än färgade bilder, detsamma gäller de bilder som har redigerats på ett tydligt sätt. En bild med lägre modalitet uppfattas mindre äkta, vilket påverkar bildens validitet och reliabilitet (Harrison, 2003; Jewitt & Omay, 2011).

6. 5. 3. Operationalisering av analyschemat

Eftersom analysen av diskursiva nivåer med hjälp av visuella metafunktioner är de redskap som kommer att användas för att djupgående analysera de analysenheterna så är det viktigt att bestämma vad de begrepp som ska användas i analysen tyder på. Därför kommer jag att sammanfatta de begreppen och vad de söker svar på.

De *diskursiva nivåerna* omfattar en *översiktlig beskrivning*, analys av *tematisk struktur*, analys av *schematisk struktur* och analys av *konstruktion av mening*, och svarar på följande frågor:

Översiktlig beskrivning: Vad handlar inlägget om? Vad är det huvudsakliga innehållet?
Vilken funktion fyller texten i förhållande till bilden?

Tematisk struktur: Vad är huvudhändelsen? Vilka är sekundära händelser?

Schematisk struktur: Vem är avsändaren? Vilka aktörer är mest framträdande? Vad representerar de? Vilka perspektiv dominerar?

Konstruktion av mening: Vilka luckor fylls genom koherens? Vilken underförstådd information finns inbäddad i inlägget? Hur påverkar ordval och eventuella metaforer förståelsen?

De *visuella metafunktionerna* omfattar *representativa metafunktioner*, *interpersonella metafunktioner* och *kompositionella metafunktioner*, och svarar på följande frågor:

Representativa metafunktioner: Är strukturen i bilden narrativ eller konceptuell? Vad har det för betydelse?

Interpersonella metafunktioner: Vilken relation har personerna i bilden till varandra? Vilken relation finns mellan personerna i bilden och betraktaren?

Kompositionella metafunktioner: Vilket informationsvärde finns i bilden? Hur ramas personerna in i bilden? Vilka är de framträdande personer/objekt i bilden? Hur äkta upplevs bilden vara?

6. 6. Metodkritik

Tolkande ansatser kritiserar först och främst för att vara subjektiva och mycket influerade av författarens åsikter och tidigare erfarenheter (Ekström & Johansson, 2019). Det stämmer till en stor del då varje person kan ta emot och tolka ett innehåll beroende på olika faktorer. Men för att tolkningen ska vara så vetenskaplig som möjligt har jag valt att följa regler och kriterier som baseras på teorier som har uppnått en stor framgång i fråga om att tolka innehåll. Ändå är det omöjligt att föreställa sig att resultaten av analysen och tolkningen är den absoluta sanningen då vilka analysredskap som används och i vilken utsträckning de används är avgörande för hur resultaten kommer att se ut. Detta påverkar även studiens reliabilitet eftersom tolkningsprocessen kan ta olika former beroende på vilka analysredskap som används och hur de används, dessutom att, som nämnts tidigare, tolkningen är mycket beroende på författarens egna erfarenheter och bakgrund. Vilket leder till att samma studie, som använder sig av samma metod och samma material, kan få annorlunda resultat beroende på personen som har utfört studien.

Validitet i en kvalitativ metod kan också ifrågasättas då det är svårt att precisera eller operationalisera forskningsfrågorna på samma sätt som i en kvantitativ studie med hjälp av på förhand bestämda koder. Men däremot så kan forskaren förklara vad hen ämnar att mäta genom en förklaring av analysredskapen, därför har jag beskrivit mitt analyschema så att det blir så tydligt som möjligt vilka begrepp jag kommer att använda i analysen och hur de kommer att användas. Operationalisering av begreppen är också av betydelse för studiens validitet så att det blir klart vad jag, genom varje begrepp för sig, söker svar på.

Generaliserbarhet är inte något krav på en kvalitativ metod, men detta kan vara en svaghet i sådana ansatser då det inte går att genomföra statistiska generaliseringar när urvalet inte representerar en population. Å andra sidan möjliggör kvalitativa studier en djupgående analys av materialet som kvantitativa metoder inte kan uppnå. För att inte vara begränsad till just det fenomenet som studeras finns det även krav på teoretiska generaliseringar som handlar om hur grundläggande något är istället för hur vanligt det inträffar (Ekström & Johansson, 2019).

6. 7. Etisk reflektion

För att studien ska vara av god kvalitet måste en etisk reflektion kring utförandet av studien inkluderas. Jag utgår i mina etiska överväganden från rapporten *God forskningssed* (Vetenskapsrådet, 2017). För att tillföra ny kunskap om ämnet som studeras måste jag inkludera bilder på vissa personer, detta görs också för kunna genomföra en tydlig analys. Men det betyder inte att etiska regler ska kompromissas. Frågan om integriteten av dessa personer var därför ganska komplex. De personer som syns i denna studie har själva publicerat eller accepterat att sina bilder ska publiceras på offentliga Instagramkonton, vilket innebär att deras bilder finns tillgängliga för allmänhetens beskådning. Eftersom de bilder som inkluderas i studien är en del av kroppsaktivism så är det också möjligt att de personer på något sätt uppmanar andra att se på dessa bilder.

Det är också viktigt att belysa att jag, genom analysen, inte har berört personernas privatliv, utan bara använt mig av det som finns synligt i bilderna. För att vara säker att min användning är legitim har jag även meddelat de kontoinnehavaren att jag kommer att använda några av de publicerade bilderna i min studie, samt förklarat på vilket sätt jag kommer att göra detta.

Då det kan även tyckas vara känsligt att visa bilder på personer och dra slutsatser om hur de framställs, vill jag belysa att detta inte har med stereotyper att göra utan tvärtom. Genom att peka på stereotyper och stigmatisering av icke-vita personer blir det mer sannolikt att kunna visa på och synliggöra de orsaker och konsekvenser av dessa. Under arbetets gång har jag funderat på frågan och därför tycker jag att en sådan handling inte kommer att förstärka stigmatiseringen, och därför bryter inte den mot de etiska överväganden som vidtogs i samband med skrivandet av studien.

7. Analys och resultat

I detta avsnitt kommer de tre forskningsfrågorna som nämnts tidigare att besvaras. Då den första frågeställningen besvaras först, sedan den andra och i slutet den tredje.

7. 1. Frekvens vita/icke-vita

Resultaten visar att den kvantitativa representationen av icke-vita personer skiljer sig markant i olika perioder samt i olika konton. Totalt syns icke-vita personer på 50 procent av de inläggen som postades under bägge perioderna, medan vita personer syns på 46 procent. Tillsammans vita och icke-vita personer syns på 4 procent av bilderna. Det som är värt att uppmärksammas är att andel bilder på icke-vita personer har ökat under den andra perioden, vilket betyder en större kvantitativ representation av gruppen. Under den första perioden syntes icke-vita personer på 40 procent av inläggen, medan i den andra perioden förekom de i 61 procent av bilderna.

Tabell 2: Alla konton: Etnisk bakgrund beroende på tidsperiod. (procent)

	Mars 2020	Mars 2021	Totalt
Icke-vita personer	40	61	50
Vita personer	56	37	46
Vita och icke-vita	4	2	4
Summa	100	100	100
N-tal	125	123	248

Kommentar: Tabellen avser frekvensen vitalicke-vita på samtliga Instagramkonton. Resultaten presenteras beroende på vilken tidsperioden inläggen postades.

När det gäller frekvensen vita/icke-vita i varje konto för sig visar resultaten att *Anti Diet Riot Club* lades ut totalt 15 bilder under båda perioder, varigenom 26 procent visar icke-vita personer, 61 procent visar vita personer och 13 procent visar samtidigt vita och icke-vita. I den första perioden syntes icke-vita personer på 14 procent av inläggen och på 38 procent i den andra perioden.

Tabell 3: Anti Diet Riot Club: Etnisk bakgrund beroende på tidsperiod. (procent)

	Mars 2020	Mars 2021	Totalt
Icke-vita personer	14	38	26
Vita personer	86	38	61
Vita och icke-vita	0	24	13
Summa	100	100	100

	Mars 2020	Mars 2021	Totalt
N-tal	7	8	15

Kommentar: Tabellen avser frekvensen vita/icke-vita på Instagramkontot "Anti Diet Riot Club". Resultaten presenteras beroende på vilken tidsperioden inläggen postades.

The Body is Not an Apology postade totalt 34 bilder. 66 procent av bilderna var på icke-vita personer, 17 procent på icke-vita personer och 17 procent på samtidigt vita och icke-vita. Andel icke-vita personer ökade från 50 procent i den första perioden till 86 procent i den andra perioden.

Tabell 4: *The Body is Not an Apology*: Etnisk bakgrund beroende på tidsperiod.

	Mars 2020	Mars 2021	Totalt
Icke-vita personer	50	86	66
Vita personer	25	7	17
Vita och icke-vita	25	7	17
Summa	100	100	100
N-tal	19	15	34

Kommentar: Tabellen avser frekvensen vita/icke-vita på Instagramkontot "*The Body is Not an Apology*". Resultaten presenteras beroende på vilken tidsperioden inläggen postades.

Body Positive Speedo Movement är det kontot som postade flest inlägg bland de andra kontona, med totalt 181 inlägg under båda perioderna. Totalt förekom icke-vita personer på 45 procent av de inläggen, medan vita syntes på 55 procent och det fanns inga bilder som samtidigt visade vita och icke-vita personer. I den första perioden visade 40 procent av bilderna icke-vita personer, och detta ökade till 52 procent i den andra perioden.

Tabell 5: *Body Positive Speedo Movement*: Etnisk bakgrund beroende på tidsperiod. (procent)

	Mars 2020	Mars 2021	Totalt
Icke-vita personer	40	52	45
Vita personer	60	48	55
Vita och icke-vita	0	0	0
Summa	100	100	100
N-tal	98	83	181

Kommentar: Tabellen avser frekvensen vita/icke-vita på Instagramkontot "Body Positive Speedo Movement". Resultaten presenteras beroende på vilken tidsperioden inläggen postades.

The Every Man Project postade totalt 18 bilder, varigenom 95 procent visar icke-vita personer och bara 5 procent visar vita personer. Konton är det enda fallet då andel icke-vita personer sjönk från 100 procent i den första perioden till 94 procent i den andra perioden.

Tabell 6: *The Every Man Project*: Etnisk bakgrund beroende på tidsperiod. (procent)

	Mars 2020	Mars 2021	Totalt
Icke-vita personer	100	94	95
Vita personer	0	6	5
Vita och icke-vita	0	0	0
Summa	100	100	100
N-tal	1	17	18

Kommentar: Tabellen avser frekvensen vita/icke-vita på Instagramkontot "*The Every Man Project*". Resultaten presenteras beroende på vilken tidsperioden då inläggen postades.

Gemensamt för alla konton, förutom *The Every Man Project*, är att andel icke-vita personer ökade i den andra perioden. Det kontot som har minst representation av icke-vita personer är *Anti Diet Riot Club* med totalt 26 procent av bilderna på icke-vita personer. *The Every Man Project* är det kontot som har den högsta representationen av icke-vita personer, då gruppen förekommer i 95 procent av inläggen.

7. 2. Förekommande teman och djupgående analys

Kartläggning av teman omfattar alla 133 bilder. Det är fyra huvudsakliga teman som kunde hittas i de bilder där icke-vita personer förekommer: *Normalisering av kroppen*, *bekämpa ojämlikheter*, *alternativt synsätt på skönhet* samt *kläder och mode*.

7. 2. 1. Normalisering av kroppen

Temat återkommer i de flesta bilderna som postades under den valda perioden på samtliga Instagramkonton, men framförallt *The Body is Not an Apology* och *Body Positive Speedo Movement*. Personerna har ofta badkläder eller underkläder på sig, och ibland är de nakna medan de döljer sina genitalier. I bilderna vars primära tema är normalisering av kroppen gestaltas kroppar på ett normalt sätt, d.v.s inget överdrivet som gör att personen ser sexig ut. En del bilder är tagna på nära håll och fokuserar på sådant som bristningar

eller celluliter, medan andra bilder är tagna från ett längre avstånd och visar hela kroppen och då är det ofta övervikt som framställs. Bilderna som är tagna på nära håll visar ofta någon kroppsdel så som mage, lår eller rygg, vilket skapar en känsla av intimitet men inte mycket engagemang då ansiktet i sådana fall är frånvarande och därmed så finns det ingen ögonkontakt. De bilderna som är tagna på ett långt håll skapar mindre intimitet men större engagemang då det ofta finns en tydlig och direkt ögonkontakt mellan personen i bilden och betraktaren (Harrison, 2003; Jewitt & Omayya, 2011).

Personerna som framställs på bilderna vars tema är normalisering av kroppen är i de flesta fall svarta, överviktiga män och kvinnor. Andra etniciteter som latinamerikaner och asiater förekommer mindre ofta. På *The Body is Not an Apology* framställs ofta kvinnor med tjocka kroppar eller med synliga bristningar på mage och lår. Texterna som används i kontot är relativt långa och uppmanar betraktaren att acceptera sin egen kropp och vara stolt över den. Texten domineras även av positiva ord. Ett exempel på de bilderna som postades är en bild på kvinnlig underkropp; från mage till benen. Låren och magen är ganska feta och har flera bristningar. Texten som tillhör bilden handlar om hur svårt det är att ha en överviktig kropp, och om de upplevelserna en upplever på grund av den tjocka kroppen. Utifrån texten kan man tydligt förstå att acceptansen av kroppen inte är enkelt utan är krävande och behöver stöd och hjälp från andra, men när en äntligen har accepterat sin kropp så är det en mycket bekväm känsla. Budskapet är att varje person ska vara bekväm och trygg i sin kropp och att en stark vilja och medvetenhet behövs för att kunna acceptera de förändringarna som sker när en åldrar.

Analys av diskursiva nivåer samt visuella metafunktioner för detta tema kommer att genomföras på en bild från *Body Positive Speedo Movement* som postades den 2020.03.22

Bild 1

Analys av diskursiva nivåer

Översiktlig beskrivning: i bilden syns en svart, överviktig man som står utomhus, avslappnad under en dusch. Nästan hela kroppen syns, från knäna upp till huvudet. Mannen har på sig ett par trånga, kortbenta badbyxor, böjer nacken lite åt högersidan och blundar sina ögon. Textens funktion är kompletterande då den citerar mannen som syns på bilden. Texten handlar om känslan av nöje och bekvämlighet som mannen upplever särskilt när han har på sig de trånga badbyxorna som numera kallas för speedos. Texten följs av en rad olika hashtaggar som handlar om att uppskatta sin egen kropp, samt tre stycken hashtaggar om speedos.

Tematisk struktur: huvudhändelsen är mannen som älskar att ha på sig speedos och som hade haft problem med det innan, men nu uppskattar han sina kurvor och visar upp hela sin överviktiga kropp. Mannen står avslappnad och känner sig trygg i sin kropp. Huvudhändelsen konstrueras genom både bild och text och även i hashtaggarna. Den sekundära händelsen konstrueras framförallt i texten. Den sekundära händelsen är vanföreställningen om att en måste vara så smal för att kunna ha på sig speedo och visa upp sin kropp, medan alla kan uppleva osäkerhet i sin kropp i viss mån. De som älskar sina kurvor och vågar visa upp dem är inte många.

Schematisk struktur: inläggets ursprungliga avsändare är *PassiveBull* som presenterar sig själv på sitt Instagramkonto som en homosexuell kroppsaktivist, naturist och företagare. Inlägget är taget ur *PassiveBulls* Instagramkonto med hänvisning till honom i början av texten. Den aktören som får störst plats i inlägget är själva kroppsaktivisten *PassiveBull* som är den centrala aktören. *PassiveBull* är den enda aktören som får tala och uttrycka sig medan andra aktörer så som smala män (*guys that fit in the box*) bara nämns i texten utan att själva få utrymme att tala. *Body Positive Speedo Movement* är också en aktör då det är de som "äger" utrymmet och som ger plats åt aktivisten att synas och höras. Speedos som *PassiveBull* har på sig och som han talar om i texten kan även anses representera rörelsen. Det perspektiv som dominerar inlägget är jagperspektivet då texten är ett citat av *PassiveBull* och berättas i form av en berättelse som han berättar om sig själv.

Konstruktion av mening: jagperspektivet som dominerar inlägget skapar en intim relation till mannen i bilden då berättandet av en personlig upplevelse kan få läsaren/betraktaren att identifiera sig med den som berättar. Berättelsen engagerar och motiverar personer som inte är trygga i sina kroppar och som känner att de inte ser tillräckligt bra ut att visa sina kroppar och att acceptera sina skillnader. Speedos var det som mannen strävade efter. Genom att ha på sig speedos kände han sig mer bekväm och trygg i sin kropp. Det är speedos som har hjälpt *PassiveBull* att acceptera och uppskatta sin kropp. *The guys that fit in the box* är en metafor som tyder på smala personer som kan rymmas i en liten låda, men valet av dessa ord kan också innebära något annat. *The box* kan vara samhället och dess normer, och de som kan följa och anpassa sig till de normer är de som kan *fit in the box*. Men även dessa har problem och upplever olika former av osäkerhet. Den underförstådda information här kan vara att samhället alltid har förväntningar på oss alla, och att vi inte kan leva upp till samhällets förväntningar och passa in. Lösningen är att låta bli och inte bekymra oss över om vi ser tillräckligt bra ut eller inte. Valet av en svart, homosexuell man förstärker detta antagande då personer som denna ofta utsätts för stereotyper, ändå står han avslappnad och nöjd under det rinnande vattnet och visar sin normavvikande kropp, självklart med hjälp av ett par speedos.

Analys av visuella metafunktioner

Representativa metafunktioner: strukturen i bilden är konceptuell. Trots att personen i bilden begår en handling så har tiden i bilden ingen betydelse. Den svarta, överviktiga och nöjda mannen representerar de modiga, svarta individerna som kan visa upp sina kroppar med stolthet och utan några bekymmer. Konceptet han står för är eget ansvar och innebär att det är individen som ska våga att synas. Så fort en har accepterat sin kropp och vågat visa upp den känner en glädje och tillfredsställelse. Att han har på sig en vigselring kan också innebära att alla kan älska, hitta partner och vara engagerade i långsiktiga relationer oavsett kroppsstorlek och hudfärg.

Interpersonella metafunktioner: personen i bilden har en passiv kroppshållning då han böjer nacken och står avslappnad vilket skapar en känsla av svaghet eller brist på makt. Han håller inte någon ögonkontakt med betraktaren vilket förstärker känslan av svagheten och tyder på att han kräver mindre engagemang av betraktaren. Personen står i ganska långt avstånd ifrån bildens ramar och nästan hela kroppen samt utrymmet omkring honom syns vilket innebär att han håller ett socialt avstånd. Ett socialt avstånd skapar en mindre känsla av intimitet och en större känsla av distans och opersonlighet. Synvinkeln i bilden är något sned åt sidan vilket skapar mindre engagemang med personen. Ändå så kan vi identifiera oss med *PassiveBull* då den horisontella synvinkeln inte är mycket sned i det mån som gör honom tillhöra “de andra” utan snarare är han en av “oss”. Vi får till och med titta upp till honom vilket kan innebära att han besitter någon sorts makt som betraktaren eftersträvar.

Kompositionella metafunktioner: personen står i centret av bilden vilket får honom att vara den symbolen eller informationen som är av störst betydelse. Det som finns omkring motivet är av mindre betydelse då dessa inte får lika mycket utrymme och syns närmare marginalen. Personen kan då vara den enda aktören som får synas i bilden som får nästan hela utrymmet. När det gäller bildens modalitet så har bilden bearbetats så att kontrasten mellan ljusare och mörkare punkterna är mer synliga och påtagliga, och även skärpan av färgerna har förstärkts. Dessa förändringar påverkar bildens trovärdighet och validitet negativt och får den att verka manipulerad och mindre äkta.

7. 2. 2. Bekämpa ojämlikheter

Ett annat tema som är mindre förekommande men ändå påtagligt är “bekämpa ojämlikheter”. Temat återkommer i några av de inlägg som publicerades under den valda perioden, men framförallt den andra perioden (mars 2021). *The Body is Not an Apology* är det enda kontot som postar inlägg av detta tema. Bilderna visar ofta personer från olika etniciteter och är tagna från nära håll för att skapa en känsla av intimitet. Personerna tittar rakt in i kameran vilket engagerar betraktaren och indikerar att betraktaren och personen är lika då ingen behöver titta upp eller ner till den andra (Harrison, 2003; Jewitt & Omay, 2011). Det som kännetecknar detta tema är att personerna framställs som berättelser, d.v.s fokuset läggs på individen och inte på vad hen representerar. Texten i sådana inlägg är av stor betydelse då den är fylld med starka åsikter och argument och ibland även fakta kring den ifrågasatta/kritiserade händelsen. Genom texten vill avsändarna bilda opinion och mobilisera publiken, och läsaren uppmanas till att ta ställning och agera på något sätt.

Personerna som framställs i bilderna vars tema är “bekämpa ojämlikheter” är både män och kvinnor, framförallt svarta och asiater. Det är ansiktet som sitter i fokus här istället för kroppen. Kroppsstorlek och utseende är inte lika viktigt som i förra temat då det är vad personerna representerar som är viktigast för att förstå budskapet. I ett inlägg på *The Body is Not an Apology* visar bilden en svart, queer person. Personen syns från magen

och ända upp till huvudet, stående i ett litet rum och omgiven av blommande, gröna växter. Hen lyfter upp sina muskulösa armar och sätter händerna bakom huvudet. Bilden handlar alltså inte om kroppsstorleken eller personens utseende, utan snarare om personens identitet och etnisk bakgrund. Kroppen blir då en process som bär i sig olika meningar istället för ett objekt som går att betraktas. Texten som medföljer handlar om rasism och homofobi och hur dessa överlappar. Den belyser olika uttryck och praktiker av förtryck och diskriminering. Texten uppvisar hur sådana fenomen påverkar individen och vilka konsekvenser dessa kan ha. Sändaren uppmanar läsarna till att agera och använder sig av starka ord så som *war*, *cease-fire*, *deadly* och *radical*, vilket konstruerar en verklighet som innebär att kampen mot ojämlikheter och förtryck är ett krig. Till skillnad från temat "normalisering av kroppen" ligger problemet inte i hur personerna ser på sig själva, utan i hur andra ser på dem. Det räcker alltså inte att de accepterar sina kroppar och sina utseenden, de andra (majoriteten) måste också acceptera dem.

Ett annat exempel från samma Instagramkonto är en bild på en asiatisk ung man, från axlarna och ända upp till huvudet. Personen står barbröstad framför en vit vägg och tittar med en seriös blick rakt in i kameran. Bilden skapar en känsla av intimitet till personen, engagerar betraktaren och tyder på att han och betraktaren besitter jämlik makt. Killen har ett vitt munskydd, och på munskyddet står "THE only VIRUS present is your RACISM". Till skillnad från förra exemplet kan läsaren förstå budskapet med inlägget genom att bara se på bilden, utan att behöva läsa texten. Asiater utsätts för diskriminering och rasism kopplat till Covid-19. Att detta påstående står skrivet med tjock och svart text på munskyddet konnoterar att rasism är ännu farligare än coronaviruset, och att man måste ta starka åtgärder mot rasism såväl som man gör mot Covid-19. Berättelsen förstärks även genom texten som handlar om en händelse som hade hänt killen i tunnelbanan då han upplevde rasism och hat på grund av sitt utseende.

Analys av diskursiva nivåer samt visuella metafunktioner för detta tema kommer att genomföras på en bild från *The Body is Not an Apology* som postades den 2021.03.26

Bild 2

Analys av diskursiva nivåer

Översiktlig beskrivning: inlägget innehåller både en bild och en ganska lång text. På bilden ser vi två olika men liknande bilder. Den första bilden som ligger på den övre sidan är en svartvit bild och är en blandning av en man som har på sig en kostym, står och talar bakom en mick, och visar en seriös blick på ansiktet, samt en svart kvinna som greps av två män vars ansikten inte syns i bilden. Högst upp till vänster står det Jim Crow 1.0. Den andra bilden som ligger i den nedre delen av bilden är också en blandning av en svart kvinna med rött munskydd, greps av tre vita polismän, samt en man som har på sig en kostym, sitter och skriver i en bok. Längst ner till höger står det Jim Crow 2.0. Texten förklarar vad som syns i bilden och vad tanken bakom att kombinera dessa två bilder är. Texten förklarar att kvinnan i den nedre bilden är Stacey Abrams, en politiker i Georgia i USA som greps av polisen för att hon demonstrerade mot lagen som förbjuder att dela ut vatten och mat till väljarna medan de står i kön och väntar utanför vallokalerna. Att polisen riktar sig mot svarta och andra minoriteter är diskriminerande och "body terrorism". Genom texten kan en också förstå att författaren jämför det som händer idag med det som hände under perioden då Jim Crows lagar gällde. Texten slutar med en uppmaning om att agera för att skydda demokratin "today was a reminder of Georgia's dark past. We must fight for the future of our democracy".

Tematisk struktur: huvudhändelsen är det förtryck som svarta och mörkhyade personer utsätts till som konsekvens av de diskriminerande lagarna i Georgia, särskilt när det gäller

frågor om rösträtt. Huvudhändelsen förverkligas genom två sekundära händelser. Den första sekundära händelsen är gripandet av Park Cannon när hon ifrågasatte lagarna. Den andra sekundära händelsen är gripandet av Stacy Abrams som förespråkade svarta människors rösträtt i Georgia.

Schematisk struktur: avsändaren är Instagramkontot *The Body is Not an Apology* vars grundare är *Sonya Renee Taylor*, en amerikansk svart författarinna som främjar en radikalt positiv syn på kroppen. Aktören som får hela utrymmet att tala är författaren som möjligtvis är Sonya Renee Taylor som driver kontot. Det är även några andra aktörer som nämns i texten och syns i bilderna, Park Cannon och Stacey Abrams som representerar de svarta, förtryckta medborgarna, samt Brian Kemp som representerar den statliga makten som förtrycker det svarta folket. Även vita, manliga polismän syns i bilden vilket tyder på den vita maktapparaten som används för att förtrycka de svarta. Jim Crow 1.0 och Jim Crow 2.0 är de lagar som syftar till att separera svarta och vita och som representerar den systematiska marginaliseringen av de svarta och mörkhyade personerna. Det är avsändarens perspektiv som dominerar, vilket är en del av de svartas perspektiv. Det är detta perspektiv som genomsyrar hela texten, medan de andra aktörernas perspektiv är helt frånvarande.

Konstruktion av mening: inlägget tillför mycket information genom både bilden och texten. För att kunna förstå i vilket sammanhang händelsen sker krävs det en stor förståelse för kontexten och för de aktörerna som nämns i texten och syns i bilden. Jim Crows lagar är de lagar som gällde i de södra staterna i USA mellan 1870-talet och 1960-talet. Lagarna syftade till att upprätthålla segregation mellan de olika etniska grupperna i staterna. Lagarna gjorde det möjligt att diskriminera de svarta genom att sätta förbud på dem att använda samma transportmedel och att vistas i samma offentliga lokaler som de vita. Utöver det syftade lagarna också till att beröva de svarta medborgarna sin rösträtt. Under perioden gällde en riktig segregation och svarta personer utsattes för institutionell rasdiskriminering och förtryck. Lagarna som avskaffades i mitten av 1960-talet börjar nu ta ny form med den republikanska guvernören Brian Kemp som stiftade lagar ganska lika de förra, och som syftar till att begränsa rösträtten särskilt för svarta och mörkhyade personer. Den svarta, demokratiska politikern Stacy Abrams greps av polisen för att hon protesterade mot de nya lagarna. Det finns mycket explicit information om hur de nya lagarna och sammanhangen jämförs med de gamla. Genom både text och bild ser vi svarta kvinnor grips av vita män, vilket tyder på makthierarkin som sätter den vita mannen i toppen. Den vita mannen är beslutsfattaren och polisen som har all makt i samhället. Svarta folk (framförallt kvinnor) har alltid varit förtryckta och diskriminerade oavsett vilken politisk roll eller samhällelig status de har. Valet av Stacey Abrams och Park Cannon som exempel för att förverkliga huvudhändelsen (de svarta utsätts för rasdiskriminering och förtryck) förstärker argumentet, då dessa är politiker som skulle besitta mer makt än "vanliga" medborgare, ändå grips de och utsätts för rasdiskriminering, vilket tyder på hur djuprotad rasismen är. Att dessa insatser riktas mot svarta och mörkhyade personer är "*Body terrorism*". Valet av detta ord innebär att rasismen riktas mot vissa grupper på grund av sitt utseende och inte något annat som etnisk bakgrund eller kultur. Terrorism är

ett mycket starkt ord som har många inbäddade betydelser. Krig mot terrorism är ett begrepp som användes av den republikanska presidenten Georg W. Bush efter 11 september attackerna i USA. Idag är det de republikaner som utför terrorattacker mot de svarta. Både Park Cannon och Stacey Abrams är politiker i det demokratiska partiet, vilket också kan ha inbäddade meningar om att det demokratiska partiet står på de marginaliserades sida och därför behöver de förtryckta rösta på det partiet. Den ton som användes i texten är mycket stark, och detta även förstärks genom flera starka ord “*dark past, fight, arresting, suppression, terrorism*”. Kampen mot ojämlikheterna liknar ett krig, det handlar inte bara om att rösta på ett parti eller annat, eller om att delta i olika politiska och demokratiska aktiviteter för att uppnå jämlikhet, vi måste strida mot ojämlikheterna för att ha en bättre framtid. Texten slutar med “*today was a reminder of Georgia’s dark past. We must fight for the future of our democracy*”, vilket sätter läsaren inför två olika val; en mörk framtid som liknar det förflutna, eller en bättre framtid som kräver en omedelbar reaktion.

Analys av visuella metafunktioner

Representativa metafunktioner: strukturen i bilden är narrativ och framställer två riktiga händelser. Berättelsen börjar högst upp till vänstern med Jim Crow 1.0 och visar den svarta kvinnan som grips av polisen som en konsekvens av Jim Crows lagar, medan en vit man i kostym står och talar i micken och verkar vara ganska hård och seriös. Den svartvita bilden följs av en färgade bild som också visar en svart kvinna som grips av polisen medan en vit man i kostym sitter och skriver i en bok. Längst ner till högern står det Jim Crow 2.0. Det är en kort berättelse om historien av de svarta amerikaner som har länge lidit av och utsätts för diskriminering och förtryck. De vita männen dominerar samhället och bestämmer över de svarta (framförallt kvinnorna). Tiden går men överlägsenhet av vita stannar, och förtrycket av de svarta fortsätter att ske.

Interpersonella metafunktioner: i den svartvita bilden ser vi kvinnan uppifrån vilket betyder att vi som betraktar bilden har mer makt än henne, medan vi ser mannen underifrån vilket indikerar att mannen besitter större makt än vi som tittar men också än den kvinnan som grips. Både mannen och kvinnan visar sina ansikten och står rakt upp vilket engagerar betraktaren. De riktar sig mot vänster vilket också har en betydelse att de tittar åt något tillbaka i tiden. I den färgade bilden ser vi kvinnan riktar sig mot höger vilket betyder att hon tittar mot framtiden. Vi ser hennes överkropp och ansikte vilket engagerar oss och skapar en känsla av intimitet. Synen på hur mycket makt personerna i den färgade bilden har i jämförelse med betraktaren är annorlunda, då vi ser både mannen och kvinnan rakt framifrån vilket skapar en mening om att betraktaren har en jämlik makt som kvinnan men också som mannen. Men eftersom mannen placeras högre än kvinnan så kan betraktaren förstå att mannen besitter mer makt än kvinnan, och därmed även vi betraktarna gör det. I den svartvita bilden ser vi inte på de som griper kvinnan, medan i den andra bilden ser vi på polismännens överkroppar. Innebörden kan vara att i den första bilden är de passiva polismän som gör vad de befalls, medan i den andra bilden har synen på polisen

förändrats och nu är de aktiva personer som kan ta ställning och reagera. Att de vänder ansikten och inte tittar i kameran ger en mindre känsla av engagemang och intimitet mot dem. Det samma gäller mannen i den färgade bilden som tittar ner på boken han skriver i.

Kompositionella metafunktioner: bildens struktur och placering av objekten är organiserade på ett sätt som förstärker narrativet. Informationsflödet börjar från vänstersidan längst upp i bilden och slutar längst ner till höger av bilden, vilket gör det lättare för betraktaren att följa med och förstå berättelsen. Inramningen av personerna är mycket tydlig då bilden är splittrad i två delar, den ena är i svartvitt och den andra är färgad. Förutom att detta tyder på vad som hände i det förflutna och det som händer idag, hjälper det även betraktaren att förstå vilka personer som ramas in med varandra och som tillhör vilken era. Den konceptuella framställningen av kvinnorna som grips av polisen skapar också en förståelse om att dessa tillhör varandra, medan de vita männen i kostym tillhör varandra. Bildens modalitet påverkas inte av bearbetning (splittring, fading och blandning) eftersom bilderna framställer riktiga personer och händelser. Därför anses bildens trovärdighet vara hög.

7. 2. 3. Alternativt sätt att se på skönhet

Temat "alternativt sätt att se på skönhet" återkommer i ett flertal inlägg på de konton som framförallt postar bilder på kvinnor (*The Body is Not an Apology* och *Anti Diet Riot Club*). Bilderna är ofta tagna på nära håll och sätter ansiktet eller överkroppen i fokus. Personerna som syns i bilderna är både tjocka och smala, då kroppsstorlek inte har någon större betydelse utan det är utseende och ansiktsdrag som är det huvudsakliga.

Att personerna syns på nära håll med direkt ögonkontakt mot betraktaren innebär att aktivisterna vill engagera mottagaren och skapa en intim känsla mot de som framställs i bilderna (Harrison, 2003). Det som skiljer sig från temat "normalisering av kroppen" är att alla detaljer om kroppsstorlek och kroppsdetaljer exkluderas i detta tema. Detta kan förklaras med att aktivisterna vill visa på att det inte spelar någon roll om man är smal eller tjock, alla är vackra oavsett storlek.

Genom både text och bild uppmanas betraktaren att tro på sin skönhet, då skönhet omfattar mycket mer än skönhetsstandarden som samhället bestämmer. Texterna understryker även att skönhet och det som anses av samhället vara vackert är något inlärt, medan de som inte faller inom ramen för skönhetsstandarden kan exkluderas och marginaliseras.

I en bild som postades av "*Anti Diet Riot Club*" syns en kvinna som verkar vara latinamerikansk med kort, blått hår. I bilden syns två kopior av samma person, en som verkar vara ledsen och tittar mot sidan och den andra verkar vara glad och tittar rakt mot kameran. Högst upp i bilden står en svart text mot en vit bakgrund. Texten säger: "*Me: I wish I was a rare beauty. Higher Self: Our culture defines beauty as a rare quality. But truthfully everyone is beautiful. The ability to see the full spectrum of beauty is rare*".

Bilden visar alltså den kampen som personer som inte faller inom skönhetsstandarden upplever. Texten som syns i bilden betonar att skönhet är en kulturell produkt, och att samhällets definition av skönhet gör den något unikt och svårt att uppnå. Egentligen är vi alla vackra, och det unika är förmågan att kunna se på skönhet som ett brett spektrum som inkluderar alla. Inlägget har också en kort text bredvid bilden "Good morning! U are beautiful". Den korta texten förstärker den meningen som uppstår ur bilden, att alla är helt enkelt vackra. Det behöver inte vara komplicerat och en behöver inte heller föra för långa texter eller argument för att bevisa att en är vacker. Det är lika enkelt som att säga godmorgon.

Analys av diskursiva nivåer samt visuella metafunktioner för detta tema kommer att genomföras på en bild från *The Body is Not an Apology* som postades den 2020.03.12

Bild 3

Analys av diskursiva nivåer

Översiktlig beskrivning: inlägget har både en bild och en text. På bilden ser vi en asiatisk kvinna sitter i ett ganska mörkt rum. Kvinnan syns från axlarna ända upp till huvudet, har långt, svart hår och sitter barbröstad. Hon har på sig silverörhängen och en liten ring i näsan. Kvinnan tittar mot kameran med ett kraftfullt, sensuellt uttryck i ansiktet. Texten citerar personen som syns i bilden och handlar om hur hon brukade se på sig själv som

en ful kvinna. Detta är en konsekvens av den exkludering som hon utsattes för av samhället som inte accepterar hennes skönhet. På sin resa mot att acceptera och älska sin skönhet har hon lärt sig att ta bilder på sig själv oavsett om hon ska visa upp dem eller inte. De tankar hon hade om hur en vacker person borde se ut är inlärd, och för att kunna acceptera sitt utseende behöver hon glömma bort allt hon var övertygad om.

Tematisk struktur: huvudhändelsen är kvinnan som äntligen vågade visa upp sin skönhet efter att hon hade lidit av brist på självförtroende i fråga om sitt utseende och skönhet. Huvudhändelsen förverkligas genom en rad olika sekundära händelser så som den tiden då kvinnan var rädd för att visa upp sin skönhet, och istället såg hon upp till de som uppfyllde skönhetskraven. En annan sekundär händelse är då kvinnan medvetet började glömma bort det som hon hade lärt sig om skönhet, samtidigt som hon började acceptera sitt utseende och ta bilder som visar upp hennes skönhet.

Schematisk struktur: avsändaren är kvinnan som syns i bilden. På sitt Insatgramkonto presenterar hon sig som en asiatisk-amerikansk kvinna, men inte som kroppsaktivist. Hon är den enda aktören som framträder i både bild och text och representerar de som avviker från skönhetsnormen. Det perspektiv som dominerar inlägget är jagperspektivet då det är själva kvinnan som berättar sin egen berättelse. Trots att hon representerar en större publik och berättelsen kan relateras till flera andra så är hon den enda aktören som får utrymmet att tala och därför är det hennes perspektiv som dominerar inlägget.

Konstruktion av mening: genom kombinationen av bilden och texten konstrueras en mening av att skönhet är en samhällelig produkt som exkluderar dem som inte faller inom ramen för skönhetsstandarden. Det vi behöver göra för att bryta mot normen är att acceptera oss själva och visa våra skillnader. Det är vårt ansvar att utmana skönhetsstandarden och skönhetsidealen. Att utmana denna standard innebär inte att bryta mot den utan att bredda den så att de den kan omfatta oss alla. Det är inte enkelt och kräver mod och vilja men vi kan börja med att posta bilder på oss själva, vara stolta över hur vi ser ut och sedan kan vi sönderdela det vi hade lärt oss innan om skönhet. Dessa meningar förmedlas genom ett vardagligt språk (damn, bitches, hyping up, gassing up) som underlättar för läsaren att känna sig en del av sammanhanget. Det vardagliga språket skapar också en verklighet av att detta problem är något vardagligt och att lösningen inte är något svårare än att acceptera oss själva och posta bilder som visar att vi är vackra. Trots att skönhet definieras utifrån samhälleliga normer så tas ingen hänsyn till de makt- och samhällsstrukturer som skapar de samhälleliga normerna.

Analys av visuella metafunktioner

Representativa metafunktioner: strukturen i bilden är konceptuell då personen i bilden inte begår någon handling, och tiden inte har någon betydelse. Kvinnan som syns på bilden representerar de personer som inte ingår i skönhetsstandarden. Hon står även för det alternativa sättet att se på skönhet.

Interpersonella metafunktioner: personen i bilden håller en direkt ögonkontakt med betraktaren vilket engagerar mottagaren. Det nära, personliga avståndet skapar också en känsla av intimitet och tillhörighet med kvinnan i bilden. Trots den mjuka kroppshållningen som indikerar att kvinnan inte är krävande eller besitter någon större makt så visar både de horisontella och vertikala perspektiven att kvinnan i bilden och betraktaren har en jämlik makt då ingen behöver titta upp till den andra.

Kompositionella metafunktioner: informationsvärdet i bilden är enkelt då bilden inte innehåller mycket information. Bilden visar endast en person som tar upp nästan hela utrymmet i bilden, vilket innebär att personen är det enda som är framträdande och centralt och som betraktaren ska ta del av. Modaliteten i bilden är inte påverkad då bilden inte har genomgått några märkbara bearbetningar, vilket gör att bilden verkar vara äkta och har hög validitet.

7. 2. 4. Kläder och mode

Ett tema som genomsyrar många av inläggen är "kläder och mode". Temat framkommer ofta i *Body Positive Speedo Movement* och *The Every Man Project* och kännetecknas av att personerna i bilderna framhäver sina kläder och uttrycker både i texten och bild glädje över att det finns snygga kläder i deras storlek. Kläderna spelar också en viktig roll i att personerna accepterar sina kroppar.

Kläderna som är framträdande i temat kan dock vara delvis heltäckande eller visar delar av kroppen. I det första fallet är det ytterkläder såsom t-shirts, tröjor, skjortor, byxor osv, och i det andra fallet handlar det ofta om under- och badkläder såsom bikini eller speedos. Hur personerna framställs skiljer sig i de bilder som visar badkläder mot de som har på sig ytterkläder, men konceptet är detsamma; det är alltid kläderna som står i fokus. När det gäller ytterkläder framställs personerna som stiliga, eleganta men även passiva och konceptuella. Medan när det är under- och badkläder som gäller framställs personerna som modiga, har stort självförtroende, aktiva och ofta ingår de i någon handling.

Temat "kläder och mode" överlappar med temat "normalisering av kroppen" särskilt när det handlar om under- och badkläder då stora delar av kroppen syns på bilden. I både texten och bilden skapas en konnotation om att klädesplagget i fråga har haft stor betydelse i acceptansen av kroppen. Att kunna visa upp sin kropp kräver mycket mod och stark vilja, men med hjälp av till exempel speedos har en kunnat uppnå högre grad av självförtroende och vågat till slut visa upp sin kropp. I de inläggen som framhäver ytterplagg har den personliga berättelsen inte någon betydelse, då personen är bara ett objekt. Texten uppmärksammar kläderna och tar inte någon hänsyn till personerna. Det framkommer tydligt att det är kläderna som sitter i fokus och att den mänskliga kroppen är bara det medlet som budskapet förs fram igenom. Det står även tydligt i texten att man kan beställa och köpa de kläderna som syns i bilden. Trots att det förekommer redaktionellt innehåll i texten så är marknadsföringen som sker explicit.

I ett inlägg som postades på *Body Positivity Speedo Movement* visar bilden en latinamerikansk man som har på sig ett par speedos. Mannen står framför kameran och visar hela sin kropp. Bilden är delad i två delar; i den första delen står mannen med ansiktet mot kameran, medan i den andra delen vänder mannen mot det andra hållet och pekar med både vänster och höger pekfingerarna på speedos han har på sig. I både texten och bilden uttrycks det att det är speedos som sitter i fokus. Genom texten uppmanas betraktaren att gå in i rörelsens webbsida och beställa klädesplagget.

Analys av diskursiva nivåer samt visuella metafunktioner kommer att genomföras på en bild från *The Every Man Project* och postades den 2021.03.17

Bild 4

Analys av diskursiva nivåer

Översiktlig beskrivning: bilden visar en överviktig svart man som står mot en vit vägg och har på sig en långärmad mörkblå tröja, glasögon i bronsfärg, mörkrött hårbånd och ett par svarta mjukisbyxor. På tröjan finns det en lapp mot bröstet som visar en målning på några frukter och blommor, och under lappen står det i stor, röd text "PLEASURE IS POWER".

Personen står rakt, stoppar den ena handen i byxfickan medan den andra handen sitter på magen. Han tittar med stolthet upp och vänder ansiktet lite mot höger. Texten handlar bara om tröjan, och uppmanar betraktaren att uppmärksamma den. I texten finns det även information om när tröjan kommer att vara ute och att det bara är ett begränsat antal stycken som kommer att finnas tillgängliga.

Tematisk struktur: huvudhändelsen i inlägget är lansering av en ny tröja, och detta förverkligas genom både bilden och texten. Inlägget är enkelt och inte innehåller några andra sekundära händelser då det enda som ska uppmärksammas är tröjan och när den kommer att lanseras.

Schematisk struktur: avsändaren är Tarik Carroll, artisten och kroppsaktivisten som äger Instagramkontot *The Every Man Project*. Bilden visar två aktörer; mannen och tröjan. Mannen representerar de överviktiga män som saknar makt, medan tröjan representerar rörelsen *EveryMan* då den är den del av rörelsens marknadsföring, och därför kan själva tröjan anses vara en separat aktör. Det perspektivet som dominerar inlägget är avsändarens perspektiv. Perspektivet genomsyras av marknadsprinciper och speglar kommersiella intressen.

Konstruktion av mening: texten "PLEASURE IS POWER" som står i texten bredvid bilden men som också står på tröjan skapar en mening om att personer med normavvikande kroppar saknar makt. Att vara glad och nöjd och att ha självförtroende är också en typ makt som alla inte besitter. För att kunna känna den makten behöver en vara stilig och se bra ut, och detta kan uppnås med stiliga och eleganta kläder. Det finns en underförstådd information om att modeindustrin har länge marginaliserat och exkluderat överviktiga personer, och som konsekvens av detta har personer med tjocka kroppar haft svårighet med att hitta snygga kläder i större storlekar, och då kommer de kroppsaktivistiska rörelserna med lösningen. Den texten som används i inlägget liknar i sitt språk och form de texter som används i annonser, vilket också skapar en förståelse om att inlägget är en reklam av rörelsens produkter.

Analys av visuella metafunktioner

Representativa metafunktioner: strukturen i bilden är konceptuell då personen i bilden inte begår någon handling och istället representerar han de överviktiga, svarta männen som kämpar för att komma ut ur marginaliseringen. Tröjan i bilden representerar mode som kan vara en väg in i samhället. Att mannen i bilden står rakt och tittar upp med stolthet indikerar att snygga kläder kan ge en styrka och glädje som ersätter den makten en saknar.

Interpersonella metafunktioner: mannen i bilden har en krävande hållning vilket innebär att han är stark och besitter en viss makt. Att han vänder på ansiktet och tittar bort från kameran minskar engagemanget mellan betraktaren och personen i bilden och gör att tröjan blir mer i fokus än mannen. Personen i bilden står på långt personligt avstånd vilket

är den graden som skapar en känsla av intimitet mot personen men som också håller en viss distans mot honom. Att personen i bilden står rakt emot kameran kan innebära att han och betraktaren besitter en jämlik makt, samt att de tillhör varandra.

Kompositionella metafunktioner: informationsvärdet i bilden är enkelt då bilden inte innehåller mycket information. Placeringen av tröjan i centret av bilden gör den mest framträdande, och indikerar att tröjan är det objektet av störst betydelse, medan mannen blir av mindre betydelse då han inte sitter i fokuset. Eftersom bilden inte har genomgått några större bearbetningar så anses bilden vara äkta och med hög validitet.

7. 3. Diskurser och ideologier som påverkar hur icke-vita framställs

Den kvalitativa analysen av innehållet har visat fyra återkommande teman varigenom icke-vita personer framställs. De flesta inläggen som publicerades under den valda perioden på samtliga konton handlade om att antingen normalisera den normavvikande kroppen eller ett alternativt sätt att se på skönhet, vilket i grund och botten inte utmanar de rådande makt- och samhällsstrukturer utan bara försöker att bredda standarden så att den också omfattar personer som inte tillhör den nuvarande skönhetsnormen.

Genom att personerna framställs som konceptuella i de flesta inläggen -framför allt de inläggen som handlar om normalisering av kroppen, alternativt sätt att se på skönhet, samt kläder och mode- avpersonifieras de. Personerna i bilderna blir då som ett objekt som representerar något större, medan deras berättelser blir sekundära händelser som syns bara i texten. Att texterna ofta lägger ansvaret på personerna att våga visa sina kroppar och uppleva självsäkerhet speglar hur den nyliberala ideologin har påverkat kroppsaktivismen. Som nämnts i bakgrundsavsnittet sätter nyliberalismen hårda krav på individerna att anpassa sig till de rådande samhällsliga förutsättningarna för att kunna vara en del av samhället (Elliot, 2007; Lebesco, 2011). Att vara autonom och flexibel är några av de krav som det nyliberala samhället sätter på individerna (McNay, 2009; Lemke, 2001). Därför belastar kroppsaktivistiska rörelser icke-vita, överviktiga personer med ansvaret att visa upp sina kroppar och sin skönhet så att de kan vara en del av samhället. Denna belastning utgår även från betoningen på fri vilja och individualism som också härstammar från nyliberalismen. Personerna som länge har lidit av marginalisering, uteslutning och stigmatisering kan -med hjälp av den fria viljan de har- acceptera och vara stolta över sina kroppar. Då blir samhället och dess maktstrukturer frånvarande och inte av någon betydelse eftersom det är först och främst individen som påverkar sitt liv. Även om samhället sätter ramar för hur en ska se ut och vilka som inte får synas och höras, kan den som avviker från normen bekämpa exkludering och marginalisering med hjälp av sin fria vilja, vilket går hand i hand med de nyliberala antagandena om att det är individen som bär ansvaret.

Då den nyliberala ideologin sätter press på individen att genomgå en rad olika praktiker och processer samt anamma olika discipliner för självsubjektivering så som hård träning och diet, sätter den kroppsaktivistiska rörelsen också press på individen att visa upp sin

kropp för att uppnå frihet, vilket egentligen liknar självsubjektivering som de nyliberala strategierna handlar om. De diskurser som används i träningsssammanhang och som handlar om den känslomässiga smärtan som medföljer en "trasformation process" reproduceras i framställningen av icke-vita överviktiga personer på Instagram i den meningen att visandet av kroppen är också en process som kräver stark vilja och förmåga att tåla den känslomässiga smärtan som medföljer. Det innebär att kroppsaktivistiska rörelser i de flesta fall inte har utmanat självsubjektivering som är en nyliberal produkt, utan förstärkt den.

Temat "kläder och mode" kan å andra sidan förenkla rörelsen och göra att den framstår som något enkelt och okomplicerat, vars syfte bara är att tillverka kläder i större storlekar, medan centrala frågor om förtryck och marginalisering av normavvikande kroppar hamnar utanför debatten. Ändå kan det vara av vikt för personer med kroppar som är större än normen att ha kläder i sina storlekar, därför att mode har blivit en framträdande del av populärkulturen. Detta med anledning till att kapitalism och materialism har påverkat och genomsyrat flera aspekter i samhället (Lindgren, 2009), och digital kroppsaktivism är då en av de samhällliga fenomen som dessa ideologier har nått fram till. Att en stor del inlägg handlar om kläder och mode, samt motiverar betraktaren att köpa klädesplagget i fråga kan vara ett bevis på de kommersiella syften dessa rörelser har. Detta beror också på att det är rörelserna själva som säljer och inte något externt företag. Utifrån det kan sådana inlägg anses vara reklam för de produkter som rörelserna säljer. Reklam kan framkalla vissa känslor och konstruera en relation mellan produkten och människan. Den kan även skapa en identitet åt produkten som gör produkten mer än bara ett objekt eller ett material utan en samling känslor och abstrakta egenskaper (Leiss, Kline, Jhally & Botterill 2018). Detta har även skapat en underförståelse att det vi äger, eller de kläder vi har på oss speglar vilka personer vi är. Det material vi äger har således blivit en viktig del av våra identiteter. Den materialistiska ideologin som präglar ett flertal inlägg syns tydligt i skapandet av relationen mellan kläderna (materialet) och andra abstrakta egenskaper så som makt, nöje och frihet. Dessa är egenskaper som marginaliserade och förtryckta grupper naturligtvis saknar och strävar efter, därför har kroppsaktivistiska rörelser försökt skapa dessa egenskaper och förmedla dem till mottagarna med hjälp av materiella objekt som bär i sig sådana meningar.

En del inlägg hade en mer hård och radikal ton, särskilt de som postades av *The Body is Not an Apology*. Inläggen visar förtrycket som icke-vita personer utsätts för och hur de marginaliseras och diskrimineras. Temat "bekämpa ojämlikheter" handlar på så sätt om problemet som något samhälleligt och institutionellt snarare än individuellt, och visar att problemet ligger i makthierarkin och samhällsstrukturerna. Icke-vita kvinnor och homosexuella utsätts för både psykiskt och fysiskt våld som är en del av förtrycket som samhället utövar på dessa grupper. Sådana praktiker är riktade mot personer som har normavvikande kroppar, då normen är en vit, heterosexuell man. Inläggen vars tema är "bekämpa ojämlikheter" behandlar inte kroppen som ett koncept eller ett objekt, utan snarare som en berättelse. Genom att framställa icke-vita personer som berättelser skapar detta en förståelse för förtrycket och den systematiserade marginaliseringen som

denna grupp har utsatts för under lång tid, då kroppen blir en bärare av det lidandet som de har upplevt genom generationerna.

Samhället omfattar komplicerade nätverk av maktförhållanden som korsas med varandra, och därför är det viktigt att påvisa att dessa korsningar kan åstadkomma i att vissa sitter högst upp i makthierarkin medan andra hamnar i botten av den. Genom att visa hur de vita männen griper den svarta kvinnan förverkligas teorin om intersektionalitet då kön och etnisk bakgrund har överlappat varandra för att ge vissa den överordnade maktkraften, medan andra blir en del av de underordnade sociala grupperna som utsätts för förtryck och marginalisering. I det givna fallet har även patriarkat och rasism korsats med varandra så att den svarta kvinnan utsattes för dubbelt förtryck. Personerna som framställs i detta tema är framförallt icke-vita kvinnor och homosexuella då det är de som hamnat längst ner i makthierarkin. Den radikala kroppsaktivismen har därmed större möjlighet att lyckas med att påvisa effekten av de intersektionella maktkrafterna som råder i samhället.

Att vissa inlägg har överskridit tanken om kroppen som objekt och anammat en mer radikal ton kan då kopplas till att rörelsen har sina rötter i den feministiska rörelsen, och att den nu har börjat likna de tredje och fjärde vågarna av feminismen. Genom både den kvantitativa och kvalitativa analysen ser vi hur representationen av icke-vita personer har ökat den senaste tiden, och att frågor om marginalisering och exkludering av dessa grupper lyfts fram. Då postfeminism har blivit en del av populärkulturen och präglat flera aspekter i samhället (Gill, 2017), blir den radikala kroppsaktivismen ett svar på postfeministiska argument och antaganden om att män och kvinnor har blivit alltför lika och om att frågor om könsidentiteter inte längre behöver diskuteras. Det förtrycket som framförallt icke-vita kvinnor utsätts för skapar en förståelse om att denna grupp bland andra fortfarande diskrimineras och missgynnas på ett systematiskt sätt, och att vi behöver göra något åt det eftersom det de upplever huvudsakligen beror på deras utseende, hudfärg och kön. Att det är icke-vita kvinnor som har en politiskt ledande roll som framställs som offer har också en betydelse då det finns en underförståelse om att politiker är en del av "eliten", vilket menar att de ligger högre upp i makthierarkin, och att även de särbehandlas och kränks speglar hur icke-vita kvinnor som finns ännu längre ner i makthierarkin kan behandlas. Det reflekterar hur diskriminering, förtryck och marginalisering inträffar inte bara de som hamnar utanför samhället på grund av att de misslyckats med att integrera i samhället, utan det även inträffar alla av en viss hudfärg och ett visst utseende.

Å andra sidan har temat "bekämpa ojämlikheter" varit präglat av några politiska budskap som gynnar ett politiskt parti och missgynnar ett annat. Att författaren av texten i bild 2 har medvetet valt att nämna vilka politiska partier de olika aktörerna i inlägget tillhör är något som speglar ett politiskt intresse. Detta skapar även en mening om att det är en politisk kamp mellan Republikanska partiet och Demokratiska partiet i USA. Demokrater som kämpar för mänskliga rättigheter och individens rätt i att vara en del av samhället och kunna ha rösträtt grips av republikaner som vill exkludera och förtrycka de som motsätter deras politik och handlingar. Därmed blir den politiska kampen inbäddad i

framställning av det som *The Body is Not an Apology* kallar för *body terrorism*. Temat “bekämpa ojämlikheter” blir i det fallet inte bara en mobilisering av sociala rörelser för att åstadkomma jämlikhet, det blir även en del av opinionsbildningen som gynnar Demokratiska partiet och missgynnar Republikanska partiet. Händelsen kan även relatera till den större politiska kontexten som gällde under det senaste presidentvalet i USA och polariseringen som skedde.

8. Slutsats och diskussion

Syftet med denna studie har varit att kvalitativt analysera representationen av icke-vita personer på kroppsaktivistiska konton på Instagram. Detta har besvarats via tre frågeställningar: 1) Hur stor del av bilderna visar icke-vita personer? 2) Hur framställs icke-vita personer? 3) Hur kan de diskurser som används relateras till större samhällskontexter?

Utifrån den kvantitativa analysen har jag kommit fram till att de valda kroppsaktivistiska kontona har en hög representation av icke-vita personer, och att representationen av denna grupp har ökat i den andra perioden. Detta strider mot tidigare forskning vilket påstår att icke-vita personer representeras mindre ofta än vita personer inom kroppsaktivismen. Resultaten av den kvantitativa analysen får nog tolkas försiktigt, eftersom mitt val på material baserade på strategiskt urval, vilket gör det även svårt att jämföras med tidigare forskning.

Den kvalitativa analysen har visat att kroppsaktivistiska rörelser på Instagram använder sig av olika teman för att framställa icke-vita personer. De teman som var mest framträdande är "normalisering av kroppen", "bekämpa ojämlikheter", "alternativt sätt att se på skönhet" och "kläder och mode". I de flesta fall har kroppsaktivistiska rörelserna som valts till studien inte kunnat utmana makt- och samhällsstrukturerna eller bryta mot skönhetsstandarden. Detta beror även på att det är en mycket stor del av inläggen som sätter frågor om övervikt och utseende i centret, och inte tar hänsyn till det intersektionella förtrycket som icke-vita personer med normavvikande kroppar utsätts för.

I ett flertal fall har kroppsaktivismen varit enkel och syftade på att erbjuda ett alternativt sätt att se på skönhet. I dessa fall uppstår det en paradox mellan det visuella uttrycket och den lingvistiska texten i den meningen att den lingvistiska texten avslår och verkar uppmana till att förkasta skönhetsstandarden och det samhälleliga trycket på individerna att anpassa sig till samhällets krav och förutsättningar, medan det visuella uttrycket reproducerar just denna skönhetsstandard då bilderna är tagna på ett sätt och från olika håll som visar skönhet på ett annat (alternativt) sätt. På bild 3 ser vi att den asiatiska kvinnan som länge har utsätts för exkludering på grund av sitt utseende som inte lever upp till samhällets förväntningar försöker anpassa sig till samhällets krav och förutsättningar genom att sminka sig, positionera sig på ett sätt som visar sin skönhet, och delar sin bild med hashtag #thirstrap som används i samband med bilder som visar en sexig person och som vill dra uppmärksamhet. Detta innebär att kroppsaktivismen i dessa fall inte utmanar de dominanta makt- och samhällsstrukturerna utan förstärker dem genom att assimilera icke-vita, normavvikande kroppar i den större samhälleliga apparaten som sätter krav på personer att visa sin skönhet.

Genom att framställa icke-vita överviktiga personer som koncept utmanar inte kroppsaktivistiska rörelser på Instagram de makt- och samhällsstrukturer som råder i samhället. Men i vissa fall då aktivismen har framställt dessa grupper som berättelser och haft ett maktperspektiv på frågan har resultatet setts olika ut. I dessa fall har aktivismen

även varit intersektionell, d.v.s framställning av icke-vita personer har inte varit baserat på endast utseende och kroppsstorlek, utan även på frågor om kön, sexuell läggning och könsidentitet. Utifrån en sådan framställning har kroppsaktivistiska rörelser kunnat dels utmana skönhetsstandarden genom att visa att den riktiga kampen inte handlar om hur vacker en är eller uppfattas vara, och dels integrera olika frågor om förtryck, marginalisering och diskriminering som icke-vita personer utsätts för. Den intersektionella aktivismen har således varit av betydelse för att kunna sätta rörelsen på rätt spår för att kunna uppnå sina syften. Detta innebär att den samtida aktivismen som verkligen utmanar maktstrukturerna i samhället skall vara medveten om de intersektionella maktkrafterna som råder.

Resultaten innebär att kroppsaktivismen i de flesta fall är en del av det problemet som aktivisterna själva påstår motverka, då de pressar på personer med normavvikande kroppar att avlägsna illa måendet och acceptera hur de ser ut. Diskurserna som används förenklar aktivismen och gör problemet framstå som en inre kamp, alltså en kamp som sker inom huvudet på personerna. I några få fall lyckades kroppsaktivismen med att visa marginaliseringen och förtrycket som icke-vita personer med normavvikande kroppar utsätts för, och då var fokuset på kampen som finns mellan gruppen i fråga och den samhällliga maktapparaten. Utifrån det så blir det tydligt att kroppsaktivismen behöver ha en tydlig definition för att kunna skilja mellan de rörelser som bara delar innehåll vars syfte är att sprida positiva tankar kring den egna kroppen, och de rörelser som sätter frågor om förtryck i centret och jobbar för att motverka marginaliseringen.

Resultaten innebär även att den aktivismen som utförs på ett sätt som förutsätter att alla oavsett kön, klass, etnisk bakgrund och könsidentitet har lika villkor och kan på samma sätt kämpa för att nå sina rättigheter exkluderar och marginaliserar en stor del personer som inte ingår i majoriteten. Därför är en intersektionell aktivism av stor nytta för att skilja mellan till exempel vita kvinnor, svarta kvinnor och homosexuella kvinnor, då var och en av dessa grupper har olika förutsättningar och upplever olika grader av förtryck och marginalisering. Aktivismen som använder sig av sådana strategier och som visar effekten av de intersektionella maktkrafterna har större sannolikhet att uppnå sina syften. Å andra sidan kan den aktivismen som inte tar hänsyn till de intersektionella maktkrafterna, överordnade såväl som underordnade, vara förenklad och missvisande. Detta gäller inte bara kroppsaktivism, utan även feminism, hbtq-rörelser och alla andra rörelser som utgår från ett maktperspektiv och ämnar att utmana de dominerande makt- och samhällsstrukturerna.

8. 1. Reflektion kring genomförandet

Tolkningar av texter brukar vanligtvis påverkas av författarens egna erfarenheter, åsikter och perspektiv. För att öka studiens giltighet och tillförlitlighet har jag satt ett detaljerat analyschema som talar om hur saker och ting skall tolkas. Då resultaten stämmer

ganska överens med det som jag funnit i tidigare forskning så tycker jag att analys-schemat har fungerat bra och att studiens inre validitet anses vara hög.

Något som jag önskar att jag hade kunnat göra är att även omfatta representationen av vita personer i analysen för att kunna jämföra resultaten med varandra och upptäcka om det finns någon skillnad i hur vita respektive icke-vita framställs. Detta skulle åstadkomma i fler infallsvinklar till resultaten. Tids- och rumsramen för studien har dessvärre inte tillåtit detta vara möjligt, då en sådan analys behöver en längre period att genomföras, och kan omfatta mycket mer än 20.000 ord. Ändå så tycker jag att resultaten jag kommit fram till är innehållsrika och visar olika perspektiv på kroppsaktivismen.

Materialet har valts utifrån en rad olika kriterier. Ett av kriterierna handlar om att det är kroppsaktivistiska konton som postar bilder på andra personer än sig själva. Detta har gjorts för att upptäcka hur icke-vita personer framställs, och inte hur de framställer sig själva. Ett annat urval som skulle ha baserats på personer som postar bilder på sig själva skulle kunnat påverka resultaten. De konton som valts till studien drivs av icke-vita personer, vilket kan tyckas påverka resultaten. En sådan påverkan har inte ägt rum då en delvis eller helt jämn fördelning mellan vita och icke-vita aktivister inte var av någon betydelse, eftersom det är innehållet som är avgörande och inte avsändaren och hans perspektiv.

Det jag kan säga om resultatet är att det stämmer ganska bra med mina förväntningar. Det är inte speciellt överraskande att kroppsaktivismen framförallt består av rörelser som inte utmanar normen, men det som var ganska förvånande är att det finns radikala kroppsaktivister som verkligen har ett maktperspektiv och som jobbar för att motverka maktstrukturerna i samhället. Ett annat överraskande resultat är att andel icke-vita personer är större än andel vita personer på de valda konton, vilket också strider mot vad jag hade för förväntningar.

8. 2. För vidare forskning

I denna studie har jag riktat mig på det innehållet som kroppsaktivistiska rörelser publicerar på Instagram, mer specifikt det innehåll som visar icke-vita personer, vilka möjliga tolkningar det kan ha och vilka maktstrukturer det speglar. Då innehållet består framförallt av bilder blir det visuella uttrycket avgörande för att kunna nå fram med budskapet. Detta har även gjort att synligheten av kropparna tar över andra aspekter så som orsaker och konsekvenser av förtrycket och marginaliseringen som personer med normavvikande kroppar utsätts för. Riktiga lösningar till det problemet har i de flesta fall saknats helt. Detta kan ändå kännas naturligt då Instagram är en plattform som sätter bilden i fokus, och då blir det visuella intrycket centralt.

Med utgångspunkt i detta blir det intressant att undersöka hur kroppsaktivistiska rörelser använder sig av andra medier eller andra plattformar där texten är det huvudsakliga. Ett förslag kan då vara att undersöka hur dessa rörelser använder t.ex Facebook, Twitter,

bloggar, egna hemsidor eller tryckta medier (böcker, tidningar, tidskrifter osv) för att nå ut med budskapet. Vilka aktörer som får mest utrymme? Hur adresseras och gestaltas problemet? Hur går den opinionsbildande processen till?

Utöver innehållsperspektivet kan även en studie göras utifrån ett sändarperspektiv, då aktivisterna själva resonerar och reflekterar kring sin användning av medier där texten är det huvudsakliga. Vilka strategier använder de? Hur tänker de uppnå sina syften?

9. Referenser

- Afful, A. A. & Ricciardelli, R. (2015). *Shaping the online fat acceptance movement: Talking about body image and beauty standards*. Journal of Gender Studies 24 (4), s. 453-472.
- Alentola, A. E. (2017). *Changing the narratives of marginalised bodies- a study about body positivism*. En uppsats på masternivå. Stockholm University: Departement of Media Studies.
- Anderson, B.; Chamorro-Premuzic, T.; Fagan, P. & Woodnutt, T. (2012). *Facebook psychology: Popular questions answered by research*. Psychology of Popular Media Culture 1 (2012) 23- 37
- Anti Diet Riot Club (u.å). *About us*. Hämtat 2020.05.09 från: <https://antidietriotclub.co.uk/about-us/>
- Baer, H. (2016). *Redoing feminism: Digital activism, body politics and neoliberalism*. Feminist Media Studies 16 (1), s. 17-34.
- Banks, I. (2000). *Hair matters: Beauty, power and black women's consciousness*. New York: New York University Press.
- Barthes, R. (1973). *Mythologies*. London: Paladin.
- Berglez, P. (2019). *Kritisk diskursanalys*. I: Ekström, M. & Johansson, B. (red.) (2019). *Metoder i medie- och kommunikationsvetenskap*. Lund: Studentlitteratur AB.
- Berzonsky, M.; Soenens, B.; Luckyx, K.; Smits, I.; Papini, D. & Goossens, L. (2013). *Development and validation of the revised identity style inventory (ISI-5): Factor structure, reliability and validity*. Psychological Assessment 25 (3), 893-904.
- Brah, A. & Phoenix A. (2004). *Ain't I a woman? Revisiting intersectionality*. Journal of International Women's Studies 5 (3), s. 75-86.
- Brown, C. (2011). *Skönhetens mask: historia om kropp och själ, ideal och verklighet*. Stockholm: Carlsson.
- Brown, M.; Ray, R.; Summers, E. & Fraistat, N. (2017). *#SayHerName: a case study of intersectional social media activism*. Ethical and Racial Studies 40 (11), s. 1831-1846.
- Brown, W. (2005). *Edgework: Critical essays on knowledge and politics*. Princeton: Princeton University Press.
- Cameron, Layla (2019). *The "good fatty" is a dancing fatty: Fat archetypes in reality television*. Fat Studies 8 (3), s. 259-278.
- Camp, S. M. H. (2015). *Black is beautiful: An American history*. The Journal of Southern History 3 (2015), s. 675-690.

- Chen, H. T.; Ping, S. & Chen, G. (2015). *Far from reach but near at hand: The role of social media for cross-national mobilization*. *Computers in Human Behavior* 53 (2015), s. 443-451.
- Cherry, K. (2020). *What is body positivity*. Hämtad 2020.04.06 från: <https://www.verywellmind.com/what-is-body-positivity-4773402>
- Choo, H. Y. & Ferree, M. M. (2010). *Practicing intersectionality in sociological research: A critical analysis of inclusions, interactions, and institutions in the study of inequalities*. *Sociological Theory* 28 (10), s. 129-149.
- Cohen, R.; Fardouly, J.; Newton-John, J. & Slater, A. (2019). *#BoPo on Instagram: An experimental investigation of the effects of viewing body positive content on young women's mood and body image*. *New Media & Society* 21 (7), s.1546-1564.
- Connolly, W. E. (1985). *I, Taylor, Foucault and otherness*. *Political Theory* 13 (3), s. 365-376.
- Cooke, A. C. (2011). *Black community, media and intellectual paranoia-as-politics*. *Journal of Black Studies* 42 (4), s. 609-626.
- Cooper, C. (2008). *What's fat activism*. Limerick: University of Limerick.
- Cooper, C. (2016). *Fat activism: A radical social movement*. Bristol: Hammer On Press.
- Cwynar-Horta, J. (2016). *The commodification of the body positive movement on Instagram*. *Stream: Culture/Politics/Technology* 8 (2), s. 36-56.
- Darwin, H. & Miller, A. (2020). *Fractions, frames and postfeminism(s) in body positive movement*. *Feminist Media Studies* (2020), s. 1-18.
- Ekström, M. & Johansson, B. (2019). *Inledning*. I: Ekström, M. & Johansson, B. (red.) (2019). *Metoder i medie- och kommunikationsvetenskap*. Lund: Studentlitteratur AB.
- Else-Quest, N. M. & Hyde, J. S. (2016). *Intersectionality in quantitative psychological research: I. Theoretical and epistemological issues*. *Psychology of Women Quarterly* 40 (2), s. 155-170.
- Elliot, C. (2007). *Big persons, small voices: On governance, obesity and the narrative of the failed citizen*. *Journal of Canadian Studies* 41 (2007), s. 134-149.
- Eriksson, G. & Machin, D. (2019). *Multimodal analys av audiovisuell kommunikation*. I: Ekström, M. & Johansson, B. (red.) (2019). *Metoder i medie- och kommunikationsvetenskap*. Lund: Studentlitteratur AB.
- Esaiasson, P.; Gilljam, M.; Oscarsson, H.; Towns, A. & Wängnerud, L. (2017). *Metodpraktikan - Konsten att studera samhälle, individ och marknad (femte upplagan)*. Stockholm: Wolters Kluwer Sverige AB.

- Fairclough, N. (2003). *Analysing discourse: The textual analysis for social research*. London: Routledge.
- Fardouly, J.; Magson, N. R.; Johnco, C. J.; Oar, E. L. & Rapee, R. L. (2018). *Parental control of the time preadolescents spend on social media: Links with preadolescents' social media appearance comparisons and mental health*. *Journal of Youth and Adolescence* 47 (2018), s. 1456-1468.
- Farell, A. E. (2011). *Fatshame*. New York: New York University Press.
- Fischer, M. (2016). *#Free_CeCe: the material convergence of social media activism*. *Feminist Media Studies* 16 (5), s. 755-771.
- Fowler, R.; Hodge, R.; Kress, G. & Trew, T. (1979). *Language and control*. London: Routledge and Kegan Paul.
- Fraser, N. (1990). *Rethinking the public sphere: A contribution to the critique of actually existing democracy*. *Social Text* 25/26 (1990), s. 56-80.
- Fredriksson, A. (2017). *The hidden message: How implicit bias impacts girls and how clinicians can help them*. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry* 56 (10), s. 108-118.
- Gil de Zuniga, H.; Molyneux, L. & Zheng, P. (2014). *Social media, political expression, and political participation: Panel analysis of lagged and concurrent relationships*. *Journal of Communication* 64 (4), s. 612-634.
- Gill, R. (2007). *Postfeminist media culture: Elements of sensibility*. *European Journal of Cultural Studies* 10 (2), s. 147-166.
- Gill, R. (2017). *The affective, cultural and psychic life of postfeminism: A postfeminist sensibility 10 years on*. *European Journal of Cultural Studies* 20 (6), s. 606-626.
- Gill, R. & Elias, A. S. (2014). *"Awaken your incredible": Love your body discourses and postfeminist contradictions*. *International Journal of Media & Cultural Politics* 10 (2), s. 179-188.
- Gill, R. & Scharff, C. (2013). *New femininities: Postfeminism, neoliberalism and subjectivity*. London: Palgrave Macmillan.
- Griffin, E. (2012). *A first look at communication theory*. New York: McGraw-Hill.
- Haenens, L. & Joris, W. (2019). *Introduction to communication on/with minorities*. *Media and Communication* 7 (1), s.1-3.
- Hankivsky, O. & Christoffersen, A. (2008). *Intersectionality and the determinants of health: A Canadian perspective*. *Critical Public Health* 18 (3), s. 271-283.

- Harrison, C. (2003). *Visual social semiotics: Understanding how still images make meaning*. *Technical Communication* 50 (1), s. 46-60.
- Huffington, A. (2000). *How to overthrow the government*. New York: Regan Books.
- Hynnä, K. & Kyrölä, K. (2019). "Feel in your body": Fat activist affects in blogs. *Social Media + Society* (2019), s. 1-11.
- Jewitt, C. & Omay, R. (2011). *Visual meaning: a social semiotic approach*. I: Van Leeuwen, T. & Jewitt, C. (red.) (2011). *The handbook of visual analysis*. London: SAGE Publications Ltd.
- Karlsson, M. & Johansson, B. (2019). *Kvantitativ innehållsanalys*. I: Ekström, M. & Johansson, B. (red.) (2019). *Metoder i medie- och kommunikationsvetenskap*. Lund: Studentlitteratur AB.
- Kelly, L. & Daneshjoo, S. (2019). *Instagram & body positivity among female adolescents & young adults*. *Journal of Adolescent Health* 64 (2019), s. 95-140.
- Kinser, A. E. (2004). *Negotiating spaces for/through third-wave feminism*. *NWSA Journal* 16 (3), s. 124-153.
- Lapalme, J.; Haines-Saah, R. & Frohlich K. L. (2020). *More than a buzzword: How intersectionality can advance social inequalities in health research*. *Critical Public Health* 30 (4), s. 494-500.
- Leahy, D. (2009). *Disgusting pedagogies*. In Wright, J. & Harwood, V. (Eds.). *Biopolitics and the obesity epidemic*. New York: Routledge.
- Lebesco, K. (2011). *Neoliberalism, public health, and the moral perils of fatness*. *Critical Public Health* 21 (2011), s. 153-164.
- Ledin, P. & Machin, D. (2016). *A discourse-design approach to multimodality: The visual communication of neoliberal management discourse*. *Social Semiotics* 26 (1), s. 1-18.
- Leiss, W.; Kline, S.; Jhally, S. & Botterill, J. (2018). *Social communication in advertising (fourth edition)*. New York: Routledge.
- Lemke, J. (2009). *Multimodal genres and transmedia traversals: Social semiotics and the political economy of the sign*. *Semiotica* 173 (1-4), s. 283-297.
- Lemke, T. (2001). *The birth of bio-politics: Michel Foucault's lecture at the Collège de France on neoliberal governmentality*. *Economy and Society* 30 (2001), s. 190-207.
- Lerner, T. (2015). *Illustrationen om det perfekta livet blir en boja*. Hämtad 2020.04.05 från: <https://www.dn.se/insidan/illusionen-om-det-perfekta-livet-blir-en-boja-1/>
- Lindgren, S. (2009). *Populärkultur*. Stockholm: Liber.

- Locke, A.; Lawthom, R. & Lyons, A. (2018). *Social media platforms as complex and contradictory spaces for feminisms: Visibility, opportunity, power resistance and activism*. *Feminism & Psychology* 28 (1), s. 3-10.
- Lykke, N. (2012). *Intersektionell Genuspedagogik*. I: Lundberg, A. & Werner, A. (red.) (2012). *Genusvetenskapens pedagogik och didaktik*. Göteborg: Nationella Sekretariatet för Genusforskning.
- López, N & Gadsden V. L. (2016). *Health inequalities, social determinants and intersectionality*. *NAM Perspectives* 6 (12), s. 1-15.
- Machin, D. (2013). *What is multimodal critical discourse analysis?* *Critical discourse studies* 10 (4), s. 347-355.
- Marengo, D., Longobardi, C., Fabris, M. A. & Settanni, M. (2018). *Highly-visual social media and internalizing symptoms in adolescence: The mediation roll of body image concerns*. *Computers in Human Behaviour* 82 (2018), s. 63-69.
- McNay, L. (2009). *Self as enterprise: Dilemmas of control and resistance in Foucault's the birth of biopolitics*. *Theory, Culture & Society* 26 (2009), s. 55-77.
- Meleo-Erwin, Z. C. (2011). *A beautiful show of strength: Weight loss and the fat activist self*. *Health* 15 (2011), s. 188-205.
- Murray, S. (2008). *The fat female body*. New York: Palgrave Macmillan.
- Orbe, M. (1998). *From the standpoint(s) of traditionally muted groups: Explicating a co-cultural communication theoretical model*. *Communication Theory* 8 (1), s. 1-26.
- Pausé, C. (2014). *X-static process: Intersectionality within the field of fat studies*. *Fat Studies* 3 (2), s. 80-85.
- Place, K. R. & Ciszek, E. (2021). *Troubling dialogue and digital media: A subaltern critique*. *Social Media + Society* 10 (2021), s. 1-11.
- Saguy, A. (2012). *Why fat is a feminist issue*. *Sex Roles* 66 (2012), s. 600-607.
- Saguy, A. & Ward, A. (2011). *Coming out as fat: Rethinking stigma*. *Social Psychology Quarterly* 74 (2011), s. 53-75.
- Sandoval-Almazan, R. & Gil-Garcia, R. (2014). *Towards cyberactivism 2.0? Understanding the use of social media and other information technologies for political activism and social movements*. *Government Information Quarterly* 31 (2014), s. 365-378.
- Sastre, A. (2014). *Towards a radical body positive - Reading the online "body positive movement"*. *Feminist Media Studies* 14 (6), s. 929-943.

- Scott, H. & Woods, H. C. (2016). *Sleepy teens: Social media use in adolescence is associated with poor sleep quality, anxiety, depression and low self-esteem*. *Journal of Adolescence* 51 (2016), s. 41-49.
- Snyder, R. C. (2008). *What is third-wave feminism? A new directions essay*. *Journal of Women in Culture and Society* 34 (1), s. 175-196.
- Solovay, S. & Rothblum, E. (2009). *The fat studies reader*. New York: New York University Press.
- State Data Center (1997). *Race and ethnicity classifications*. Hämtad den 2021.05.02 från: <https://www.iowadatacenter.org/aboutdata/raceclassification>
- Tang, G. & Lee, F. (2013). *Facebook use and political participation: The impact of exposure to shared political information, connections with public political actors, and network structural heterogeneity*. *Social Science Computer Review* 31 (6), s. 763-773.
- The Body is Not an Apology (u.å). *About TBINAA*. Hämtat den 2020.05.09 från: <https://thebodyisnotanapology.com/about-tbinaa/history-mission-and-vision/>
- The Every Man Project (u.å). *Mission*. Hämtat den 2020.05.09 från: <https://www.theeverymanproject.com/about>
- The speedo movement (u.å). *About us*. Hämtat den 2020.05.04 från: <https://speedomovement.com>
- Van Leeuwen, T. & Wodak, R. (1999). *Legitimizing immigration control. A discourse-historical analysis*. *Discourse Studies* 1 (1), s. 83-118.
- Vetenskapsrådet (2017). *God forskningsseed*. Hämtad den 2021.04.29 från: https://www.vr.se/download/18.2412c5311624176023d25b05/1555332112063/God-forskningsseed_VR_2017.pdf
- Webb, J. B.; Thomas, E. V.; Rogers, C. B.; Clark, V. N.; Hartsell, E. N. & Putz, D. Y. (2018). *Fitspo at every size? A comparative content analysis of #curvyfit versus #curvyoga Instagram images*. *Fat Studies - An Interdisciplinary Journal of Body Weight and Society* 8 (2), s. 154-172.
- Whalen, L. W. (2002). *The new underground: The use of computer-mediated communication by marginalized groups to achieve social change*. ProQuest Dissertations Publishing (2002), s. 1-72.
- Wisniewski, A. E. (2011). *The weight of communication*. *The Canadian Medical Association Journal Discourse on Obesity. Public Understanding of Science* 23 (2011) s. 351-364.
- Wojhan, D.; Brylla, C. S. & Westberg, G. (2018). *Kritiska text- och diskursstudier*. Huddinge: Södertörns högskola.